

Český telekomunikační úřad

se sídlem Sokolovská 219, Praha 9

poštovní přihrádka 02, 225 02 Praha 025

Praha *15* . března 2008
Čj. 44 398/2005-610/XXVI. vyř.

Předseda Rady Českého telekomunikačního úřadu vydává podle § 80 odst. 4, § 107 odst. 10 a § 127 odst. 1 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů, v obnoveném řízení zahájeném dne 22. srpna 2005 podle zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů, ve věci sporu mezi společností Vodafone Czech Republic a.s. (do 31. ledna 2006 zapsána pod obchodní firmou Oskar Mobil a.s.), se sídlem Vinohradská 167, Praha 10, IČ: 25788001 (dále též „Vodafone“) a společností T-Mobile Czech Republic a.s., se sídlem Tomíčková 2144/1, Praha 4, IČ: 64949681 (dále též „T-Mobile“), o návrhu č. 1 společnosti Vodafone ze dne 23. prosince 2005 na vydání rozhodnutí ve sporu o uzavření dodatku ke smlouvě o propojení telekomunikačních zařízení a sítí uzavřené dne 20. prosince 2000 mezi společnostmi Vodafone a T-Mobile (dále též „Smlouva“), a o návrhu č. 2 společnosti T-Mobile ze dne 9. ledna 2006 ve věci sjednání Dodatku č. 9 k platné Smlouvě, toto

rozhodnutí:

I.

Návrh společnosti Vodafone Czech Republic a.s. na stanovení povinnosti společnosti T-Mobile Czech Republic a.s. uzavřít se společností Vodafone Czech Republic a.s. dodatek č. 9 ke smlouvě o propojení telekomunikačních zařízení a sítí uzavřené dne 20. prosince 2000 v navrženém znění Dodatku č. 9, jako celku se zamítá.

II.

Návrh společnosti T-Mobile Czech Republic a.s. na stanovení povinnosti společnosti Vodafone Czech Republic a.s. uzavřít se společností T-Mobile Czech Republic a.s. Dodatek č. 9 ke Smlouvě o propojení uzavřené dne 20. prosince 2000 v navrženém znění se zamítá.

III.

Účastníci řízení jsou povinni uzavřít dodatek ke smlouvě o propojení telekomunikačních zařízení a sítí uzavřené dne 20. prosince 2000, který bude upravovat přenositelnost telefonních čísel, a to tak, že sporné body, které byly předmětem tohoto řízení, budou upraveny následovně:

- a) cena za přenesení telefonního čísla ze sítě společnosti T-Mobile Czech Republic a.s. do sítě společnosti Vodafone Czech Republic a.s. bude sjednána ve výši 519,- Kč bez DPH a cena za přenesení telefonního čísla ze sítě společnosti Vodafone Czech Republic a.s. do sítě společnosti T-Mobile Czech Republic a.s. bude sjednána ve výši 418,- Kč bez DPH,

- b) proces přenesení čísla bude, pokud se účastníci řízení nedohodnou jinak, upraven tak, jak je popsán v čl. 11 opatření obecné povahy č. OOP/10/07.2005-3, kterým se stanoví technické a organizační podmínky pro realizaci přenositelnosti telefonních čísel a zásady pro účtování ceny mezi podnikateli v souvislosti s přenositelností čísel, ve znění pozdějších změn.

IV.

Návrh společnosti T-Mobile Czech Republic a.s. na stanovení povinnosti společností Vodafone Czech Republic a.s. a T-Mobile Czech Republic a.s. vyrovnat si finanční rozdíl mezi vzájemnými úhradami, které za poskytování služby přenesení čísla (příp. číselného rozsahu) skutečně provedly do vydání tohoto rozhodnutí, se zamítá.

V.

Účastníkům řízení se ukládá splnit povinnost uloženou v části III. výroku rozhodnutí do 30 (třiceti) dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

VI.

Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Dne 23. prosince 2005 obdržel správní orgán v elektronické podobě návrh společnosti Vodafone na vydání rozhodnutí ve sporu o uzavření dodatku ke Smlouvě. Dne 28. prosince 2005 byl tento návrh potvrzen doručením písemného podání v dané věci. Doručením podání bylo v dané věci zahájeno správní řízení vedené pod čj. 44 398/2005-610. Ve svém návrhu se společnost Vodafone domáhá rozhodnutí o celém Dodatku č. 9 v jím navrženém znění se specifikací několika sporných bodů. Jde zejména o cenu za odportování čísla ze sítě společnosti T-Mobile a popis procesu přenesení čísla.

Dne 9. ledna 2006 obdržel správní orgán podání společnosti T-Mobile ve sporu o sjednání Dodatku č. 9 ke Smlouvě, který by závazně upravil podmínky poskytování služby přenositelnosti telefonních čísel v mobilních sítích. Spolu s návrhem na rozhodnutí ve věci bylo požadováno rovněž vydání rozhodnutí o předběžném opatření. V této věci bylo zahájeno správní řízení pod čj. 1 195/2006-610. V návrhu společnost T-Mobile předložila obdobný Dodatek č. 9 jako společnost Vodafone, ale s odlišným zněním některých částí a konkretizací sporných bodů. Jde zejména o cenu za odportování čísla ze sítě společnosti T-Mobile a její strukturu a popis procesu přenesení čísla.

Dne 18. ledna 2006 bylo doručeno správnímu orgánu podání společnosti T-Mobile, ve kterém doplnila důkazy k řízení čj. 1 195/2006-610 v tom smyslu, že vyhověla požadavku správního orgánu na dodání výpočtu nákladové ceny služby přenesení čísla a předložila text specifikace.

Dne 25. ledna 2006 se uskutečnilo v budově Českého telekomunikačního úřadu (dále též „Úřad“) společné ústní jednání pro obě správní řízení. Účelem tohoto ústního jednání bylo jednoznačné definování sporných bodů, jak byly v specifikovány v předchozích bilaterálních jednáních zástupců obou společností, aby bylo jednoznačné, které části stranami sporu předložených návrhů Dodatku č. 9 brání jeho uzavření a mají být tedy předmětem rozhodování správního orgánu v souladu s § 80 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích. Na ústním jednání byly oběma účastníky shodně konstatovány spory o:

1. dílčí popis Služby přenosu telefonních čísel, jak jej ve svém návrhu Dodatku č.9, jako nový článek 1.12 Přílohy B Smlouvy, navrhla společnost Vodafone,
2. zařazení některých definic souvisejících s návrhem nového článku 1.12 Přílohy B Smlouvy, jak je společnost Vodafone navrhla do článku 4 Dodatku č. 9,
3. cenu za Službu přenesení čísla ze sítě společnosti T-Mobile, kterou společnost T-Mobile navrhla ve svém návrhu textu nového článku 9 přílohy C1 Smlouvy. Společnost Vodafone tuto cenu rozporuje jako nepřiměřeně vysokou.

Obě strany na ústním jednání dále shodně konstatovaly, že považují za nutné upozornit, aby správní orgán v probíhajících řízeních týkajících se sporů o uzavření dodatku ke smlouvě o propojení vydal rozhodnutí, kterým nahradí celý sporný dodatek ke smlouvě, nikoli pouze vybraná ustanovení označená jako sporná. Jedině takto lze podle názoru účastníků řízení dosáhnout účelu řízení, to je sjednání propojení.

Správní orgán v reakci na toto vyjádření zdůraznil, že v souladu s ustanovením § 80 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích musí být specifikovány sporné části návrhu smlouvy. Při rozhodování sporů týkajících se smluv o přístupu či propojení rozhoduje Úřad na základě zákonného zmocnění právě o těchto sporných částech a nikoli o textu smlouvy jako celku s tím, že by svým rozhodnutím neexistující smlouvu, resp. dodatek, nahrazoval.

Podle názoru správního orgánu je smyslem jeho rozhodnutí ve sporu podle § 127 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích ve vazbě na ustanovení § 80 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích v tom, že se vypořádá se spornými částmi návrhu smlouvy o propojení, resp. návrhu dodatku ke smlouvě o propojení, a napomůže tak dokončení jednání účastníků sporu a uzavření písemné smlouvy, jak jí ve svém § 80 odst. 1 předpokládá zákon o elektronických komunikacích, neboť odstraněním „sporných“ částí, byť na základě autoritativního rozhodnutí správního orgánu, již nic stranám nebrání příslušnou smlouvu (popř. dodatek smlouvy) uzavřít.

Dne 4. února 2006 bylo vydáno rozhodnutí předsedy Rady Úřadu pod čj. 1 195/2006-610/IV. vyř., kterým byl zamítnut návrh společnosti T-Mobile na vydání předběžného opatření.

Dne 7. února 2006 bylo správnímu orgánu doručeno podání společnosti Vodafone ke správnímu řízení čj. 44 398/2005-610, ve kterém tato doplnila svůj návrh ve věci cen za službu přenosu telefonních čísel podle svého závazku z ústního jednání.

Dne 8. února 2006 bylo společností T-Mobile a Vodafone zasláno oznámení, že správní řízení čj. 44 398/2005-610 a čj. 1 195/2006-610 byla spojena do jednoho řízení, neboť se týkají stejných subjektů i totožného předmětu, a to služeb spojených s přenositelností čísel mezi veřejnými mobilními telefonními sítěmi společností T-Mobile a Vodafone. Správní řízení bylo nadále vedeno pod čj. 44 398/2005-610.

Dne 8. února 2006 společnost T-Mobile doplnila spis o vyjádření k tvorbě ceny za odportování čísla z její sítě. Společnost T-Mobile upřesnila a odůvodnila nákladové kalkulace pro výpočet své ceny za přenesení telefonního čísla a uvedla nesouhlas s použitou metodikou stanovení ceny za přenesení čísla navrženou společností Vodafone.

Dne 13. února 2006 obdržel správní orgán od společnosti T-Mobile změnu návrhu na rozhodnutí sporu společně s novou žádostí o vydání rozhodnutí o předběžném opatření v této věci. Ve svém návrhu společnost T-Mobile zároveň upravila petit rozhodnutí tak, aby správní orgán rozhodl o povinnosti společnosti Vodafone uzavřít se společností T-Mobile Dodatek č. 9 ve znění, které předložila společnost T-Mobile, a dále, aby správní orgán rozhodl o povinnosti obou společností si vyrovnat finanční rozdíl mezi vzájemnými úhradami, které za poskytování služby přenesení čísla (příp. číselného rozsahu) skutečně provedly do

vydání rozhodnutí ve věci, a cenami vypočtenými s použitím jednotkové ceny dle rozhodnutí ve věci.

Dne 3. března 2006 bylo správnímu orgánu doručeno doplnění vyjádření společnosti T-Mobile k řízení, ve kterém společnost předložila specifikaci nákladů použitých v nákladové kalkulaci.

Dne 7. března 2006 společnost Vodafone doplnila podání o další nákladové kalkulace. Předložila informace o tom, jak byly vyčísleny náklady na jednoho operátora, které náklady jsou v této částce obsaženy a další doplňující údaje.

Rozhodnutím předsedy Rady Úřadu čj. 44 398/2005-610/V. vyř. ze dne 7. března 2006 bylo rozhodnuto o zamítnutí návrhu společnosti T-Mobile na vydání předběžného opatření.

Dne 8. března 2006 společnost Vodafone dále doplnila spis o vyjádření, ve kterém znovu zopakovala postup dříve provedené a dodané cenové kalkulace a současně poukázala, že pro výpočet cen je nutné vycházet z úpravy v čl. 13 opatření obecné povahy č. OOP/10/07.2005-3, kterým se stanoví technické a organizační podmínky pro realizaci přenositelnosti telefonních čísel a zásady pro účtování ceny mezi podnikateli v souvislosti s přenositelností čísel (dále též „Opatření“).

Dne 23. března 2006 obdržel správní orgán další doplnění vyjádření od společnosti T-Mobile, v němž opakuje, že chápe přírůstkové náklady jako náklady, které jsou zavedením služby přenositelnosti čísel přímo ovlivněny a jsou přímým důsledkem zavedení této služby. Společnost T-Mobile zdůrazňuje, že cena za přenos čísla mezi pevnými operátory je ode dne 26. února 2003 regulována cenovým rozhodnutím Úřadu č. 01/PROP/2003 s maximální cenou stanovenou na základě veškerých nákladů vynaložených v souvislosti s poskytováním této služby. Společnost T-Mobile zdůrazňuje, že je nutno použít stejný metodický přístup pro přenositelnost čísel mezi pevnými operátory i mezi mobilními operátory.

Dne 27. března 2006 obdržel správní orgán doplňující údaje k vyjádření společnosti Vodafone, ve kterém dokladuje vynaložení částky 2500,- Kč na úkony spojené s obhajobou vlastních zájmů v souvislosti s předmětným správním řízením.

Dne 21. dubna 2006 vydal správní orgán prostřednictvím Předsedy Rady Úřadu rozhodnutí ve věci sporu čj. 44 398/2005-610/VIII. vyř., ve kterém byly návrhy společností

1. Vodafone na stanovení povinnosti společností Vodafone a T-Mobile uzavřít dodatek ke smlouvě o propojení telekomunikačních zařízení a sítí uzavřené dne 20. prosince 2000 v navrženém znění Dodatku č. 9,
2. T-Mobile na stanovení povinnosti společností Vodafone uzavřít se společností T-Mobile Dodatek č. 9 ke Smlouvě o propojení uzavřené dne 20. prosince 2000 v navrženém znění,
3. T-Mobile na stanovení povinností společností Vodafone a T-Mobile vyrovnat si finanční rozdíl mezi vzájemnými úhradami, které za poskytování služby přenesení čísla (příp. číselného rozsahu) skutečně provedly do vydání daného rozhodnutí,
4. T-Mobile na náhradu nákladů na řízení, zamítnuty.

V odůvodnění se zamítnutí v bodě I. vysvětluje především rozpory v článku 1.12 přílohy B Smlouvy a vybraných definic v článku 4 se zněním článků v Opatření). V bodu II. byl hlavním důvodem zamítnutí způsob výpočtu ceny za přenesení čísla společností T-Mobile, kdy podle správního orgánu je možno do této ceny započítávat pouze přírůstkové náklady spojené se zpracováním konkrétní objednávky a vzhledem k tomu, že tato cena je

hlavním parametrem dodatku č. 9, byl zamítnut v celém znění. V bodě III. rozhodnutí byl důvodem zamítnutí fakt, že charakteristická působnost správního orgánu je pouze ex nunc a také to, že vzhledem k zamítnutí návrhu společnosti T-Mobile v bodu II. nelze vyhovět ani související části návrhu, tedy povinnosti finančního vyrovnání stran.

Dne 5. května 2006 obdržel správní orgán rozklad společnosti T-Mobile proti rozhodnutí Předsedy Rady Úřadu čj. 44 398/2005-610/VIII. vyř. V odůvodnění rozkladu uvádí, že v daném rozhodnutí nelze dovodit, zda se právní orgán cítí být vybaven pravomocí k vydání rozhodnutí, kterým uloží povinnost účastníkům sporného řízení uzavřít dodatek ke smlouvě o propojení ve stanoveném znění, či nikoliv. Společnost T-Mobile také nesouhlasí s některými tvrzeními správního orgánu v odůvodnění rozhodnutí. S bodem I. rozhodnutí (zamítnutím návrhu společnosti Vodafone) se společnost T-Mobile ztotožňuje.

Dne 10. května 2006 obdržel správní orgán v elektronické podobě rozklad společnosti Vodafone proti rozhodnutí Předsedy Rady Úřadu čj. 44 398/2005-610/VIII. vyř. Jako důvod uvedla především fakt, že není možno vysvětlovat zamítnutí návrhu tak, že to či ono ustanovení navrhovaného dodatku je nad rámec práv a povinností upravených v Opatření. Ve sporu o dodatky obsahující popis přenosu, společnost Vodafone považuje tuto úpravu za nezbytně nutnou podmínku k zajištění přenositelnosti čísel v souladu se zákonem a Opatřením. Ve sporu o cenu za přenesení telefonního čísla odvolatel vítá, jak Úřad odmítá způsob kalkulace navržený společností T-Mobile.

Dne 25. května 2006 obdržel správní orgán v elektronické podobě vyjádření společnosti Vodafone k rozkladu společnosti T-Mobile. Společnost Vodafone od počátku nesouhlasí s argumentací společnosti T-Mobile v této otázce, kdy podle ní dochází u společnosti T-Mobile k účelovému obcházení základních premis, a i nadále trvá na všech argumentech, které poskytla správnímu orgánu v průběhu prvoinstančního správního řízení. Proto se neztotožňuje ani s nově uváděnou argumentací v rozkladu společnosti T-Mobile. V otázce pravomoci a příslušnosti správního orgánu k rozhodování sporu Vodafone souhlasí s argumentací společnosti T-Mobile a v rozhodnutí o povinnosti zpětného přeúčtování Vodafone souhlasí s rozhodnutím správního orgánu.

Dne 25. května 2006 obdržel správní orgán vyjádření společnosti T-Mobile k rozkladu společnosti Vodafone. Společnost T-Mobile se v něm ztotožňuje s argumentací společnosti Vodafone, že není možno vysvětlovat zamítnutí návrhu v odůvodnění tak, že to či ono ustanovení navrhovaného dodatku je nad rámec práv a povinností upravených v Opatření. V otázce podrobného popisu přenesení čísla z článku 1.12 a stanovení ceny společnost T-Mobile odkazuje v plném rozsahu na argumentaci provedenou v rozkladu společnosti T-Mobile.

Dne 25. července 2006 nabylo právní moci rozhodnutí správního orgánu druhého stupně - Rady Českého telekomunikačního Úřadu (dále též „Rada Úřadu“) pod čj. 28 809/2006-603/II. vyř. Rada Úřadu prvostupňové rozhodnutí zrušila a věc vrátila zpět správnímu orgánu I. stupně k novému projednání a rozhodnutí s odůvodněním, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné. Rada Úřadu dále v odůvodnění uvedla, že argumentace, že „to či ono ustanovení navrhovaného dodatku je nad rámec práv a povinností upravených v Opatření“ není na místě.

Dne 31. srpna 2006 správní orgán prvního stupně oznámil pokračování ve správním řízení čj. 44 398/2005-610/XI. vyř. a vyzval účastníky k vyjádření a předložení dalších návrhů a důkazů relevantních v daném správním řízení.

Dne 8. září 2006 obdržel správní orgán vyjádření společnosti Vodafone k obnovenému správnímu řízení. Společnost Vodafone trvala i nadále na všech svých dříve uvedených návrzích a argumentech. Specifikovala, že hlavním bodem daného správního

řízení je otázka ceny za přenesení a způsob jejího stanovení. Konstatovala rovněž, že cena za přenesení by měla být cenou reciproční a v takové výši, aby neodrazovala účastníky od využívání přenositelnosti telefonních čísel.

Dne 21. září 2006 obdržel správní orgán vyjádření společnosti T-Mobile k obnovenému správnímu řízení. Společnost T-Mobile přiložil již v prvním řízení zaslané znění návrhu dodatku smlouvy a specifikoval návrh petitu rozhodnutí. Společnost T-Mobile žádala zamítnutí návrhu smlouvy společnosti Vodafone, dále stanovení povinnosti uzavřít dodatek smlouvy ve znění navrženém společností T-Mobile, rovněž zpětné vyúčtování úhrad za přenesení čísla a stanovení povinnosti společnosti Vodafone uhradit náklady společnosti T-Mobile spojené s tímto řízením.

Dne 14. listopadu 2006 se uskutečnilo v budově Úřadu společné ústní jednání pro obě strany správní řízení. Účelem tohoto ústního jednání bylo jednoznačné definování sporných bodů. Obě strany vypověděly, že trvají na všech svých předchozích vyjádřeních. Podle Vodafone neexistují důvody ke stanovení asymetrické ceny a odkázala na stanovisko Komise v případě BE/2006/0433. Společnost Vodafone dále požádala správní orgán o definování pojmu „sporný bod“.

Dne 24. listopadu 2006 obdržel správní orgán vyjádření společnosti Vodafone k ústnímu jednání ze dne 14. prosince 2006, ve kterém vznesla několik dotazů směřovaných správnímu orgánu a společnosti T-Mobile, týkajících se zejména metodiky výpočtu ceny za přenesení telefonního čísla.

Dne 28. listopadu 2006 obdržel správní orgán návrh společnosti Vodafone na přerušení správního řízení z důvodu zahájení řízení o předběžné otázce v tomto znění: „Jaká je výše koncové ceny účtované zákazníkům, která není způsobilá je odrazovat od využití jejich zákonného práva na přenesení čísla mezi veřejnými mobilními sítěmi, a to ve smyslu úpravy § 55 odst. 3 zákona o elektronických komunikacích?“.

Správní orgán vycházel při posouzení předběžné otázky z charakteristiky, která je nepřímou zakotvená v ustanovení § 40 správního řádu, tj. otázka, která je rozhodována jiným orgánem a její vyřešení je nezbytné pro konečné rozhodnutí správního orgánu. Položený dotaz však ani jednu část této charakteristiky nespĺňuje. Navíc koncová cena účtovaná zákazníkům není předmětem tohoto řízení.

Dne 8. prosince 2006 obdržel správní orgán vyjádření společnosti Vodafone, ve kterém na základě nahlížení do spisu reaguje na kalkulaci ceny za přenesení telefonního čísla vypočtenou správním orgánem. Uvádí, že započítané náklady nejsou způsobeny konkrétní objednávkou na přenesení telefonního čísla. Společnost Vodafone žádá správní orgán, aby v rámci probíhajícího správního řízení rozhodl o ceně za přenesení telefonního čísla od opouštěného operátora k přejímajícímu.

Dne 21. prosince 2006 obdržel správní orgán vyjádření společnosti T-Mobile, ve kterém nesouhlasí s návrhem společnosti Vodafone na přerušení správního řízení. Dále reaguje na některá vyjádření společnosti Vodafone ze dne 24. listopadu 2006. T-Mobile mimo jiné uvádí, že Opatření si nemůže klást za ambici stanovit metodiku kalkulace ceny za přenesení telefonního čísla, protože by tak činilo nad rámec zákonného zmocnění obsaženého v § 34 zákona o elektronických komunikacích.

Dne 21. prosince 2006 proběhlo v budově společnosti T-Mobile (resp. 5. ledna 2007 v budově společnosti Vodafone) jednání se správním orgánem o nákladech, uplatňovaných v cenové kalkulaci. Správní orgán ověřoval účelnost a efektivnost vynaložených investic na

službu přenositelnosti čísel v souladu s Opatřením a zjišťoval, které položky cenové kalkulace se opravdu týkají procesu zpracování objednávky.

Dne 24. ledna 2007 obdržel správní orgán doplnění vyjádření společnosti T-Mobile, ve kterém předkládá výpočet nákladů na lidské zdroje, které z její strany dosud do sporné ceny služby přenesení telefonního čísla ze sítě společnosti T-Mobile do sítě společnosti Vodafone nebyly kalkulovány. Společnost T-Mobile nadále trvá na zohlednění všech vynaložených přírůstkových nákladů na tuto služby a dodává, že předmětné náklady by společností T-Mobile nevznikly, nebýt zákonné povinnosti zajistit poskytování služby přenositelnosti čísla.

Dne 9. února 2007 obdržel správní orgán vyjádření společnosti Vodafone po nahlížení do správního spisu před vydáním rozhodnutí, kde uvádí, že s ohledem na § 34 zákona o elektronických komunikacích je každý operátor povinen umožnit přenesení telefonního čísla primárně svým zákazníkům a sekundárně zákazníkům ostatních operátorů. Proto by mělo být normální, že každý operátor přeneše náklady spojené se zavedením přenositelnosti telefonních čísel na své vlastní zákazníky. Společnost Vodafone nadále trvá na tom, aby správní orgán sjednotil metodiku výpočtu ceny za přenesení telefonního čísla pro oba operátory. Při výpočtu této ceny společnost Vodafone požaduje jasné prokázání souvislosti CAPEXových nákladů se zpracováním objednávky na přenesení telefonního čísla. Společnost Vodafone dále uvádí, že při započtení všech oprávněných nákladů na zajištění procesu přenesení telefonního čísla ze své sítě, se cena může pohybovat maximálně v rozsahu 140,- Kč.

Dne 6. března 2007 vydal správní orgán prostřednictvím Předsedy Rady Úřadu rozhodnutí ve věci sporu čj. 44 398/2005-610/XVIII. vyř., s následujícím výrokem:

- I. Návrh společnosti Vodafone Czech Republic a.s. na stanovení povinnosti společnosti T-Mobile Czech Republic a.s. uzavřít se společností Vodafone Czech Republic a.s. dodatek č. 9 ke smlouvě o propojení telekomunikačních zařízení a sítí uzavřené dne 20. prosince 2000 v navrženém znění Dodatku č. 9, jako celku se zamítá.
- II. Návrh společnosti T-Mobile Czech Republic a.s. na stanovení povinnosti společnosti Vodafone Czech Republic a.s. uzavřít se společností T-Mobile Czech Republic a.s. Dodatek č. 9 ke Smlouvě o propojení uzavřené dne 20. prosince 2000 v navrženém znění se zamítá.
- III. Účastníci řízení jsou povinni uzavřít dodatek ke smlouvě o propojení telekomunikačních zařízení a sítí uzavřené dne 20. prosince 2000, který bude upravovat přenositelnost telefonních čísel, a to tak, že cena za přenesení telefonního čísla ze sítě T-Mobile Czech Republic a.s. do sítě Vodafone Czech Republic a.s. bude sjednána ve výši 588,- Kč bez DPH.
- IV. Návrh společnosti T-Mobile Czech Republic a.s. na stanovení povinnosti společností Vodafone Czech Republic a.s. a T-Mobile Czech Republic a.s. vyrovnat si finanční rozdíl mezi vzájemnými úhradami, které za poskytování služby přenesení čísla (příp. číselného rozsahu) skutečně provedly do vydání tohoto rozhodnutí, se zamítá.
- V. Účastníkům řízení se ukládá splnit povinnost uloženou v části III. výroku rozhodnutí do 30 (třiceti) dnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí.
- VI. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Proti tomuto rozhodnutí (proti částem II. a V.) podala společnost T-Mobile rozklad, který byl správnímu orgánu doručen dne 20. března 2007. Společnost T-Mobile zde namítala, že správní orgán nerozhodl ve výroku rozhodnutí o sporné části týkající se zařazení popisu procesu přenesení čísla a souvisejících definic do Dodatku č. 9. Společnost T-Mobile dále opět namítá, že správní orgán měl rozhodnout o nahrazení textu celého Dodatku č. 9, tedy rozhodnout i o nesporných částech tohoto dodatku. Společnost T-Mobile dále rozporuje lhůtu pro splnění uložených povinností (do 30 dnů ode dne doručení rozhodnutí), neboť podle jejího názoru správní orgán tímto krokem vyloučil suspenzivní účinek rozhodnutí, tedy možnost podat rozklad.

Dne 26. března 2007 obdržel správní orgán také rozklad společnosti Vodafone, která zde také popírá názor správního orgánu, že svým rozhodnutím nemůže nahradit celý text smlouvy/dodatku. Společnost Vodafone dále rozporuje otázku ceny, neboť správním orgánem stanovená asymetrická cena by prokazatelně vedla k narušení hospodářské soutěže. Společnost Vodafone dále zopakovala své pochybnosti o správnosti zahrnutí některých položek do nákladové kalkulace společnosti T-Mobile.

Oba rozklady byly předány druhým stranám k vyjádření (dopisy ze dne 27., resp. 28. března 2007).

Společnost T-Mobile se k rozkladu vyjádřila dopisem ze dne 15. března 2007, přestože předmětný rozklad obdržela od správního orgánu až dne 3. dubna 2007. Společnost T-Mobile zde konstatuje, že cena za přenesení telefonního čísla nemůže být stanovena symetricky, neboť cena za přenesení telefonního čísla ze sítě společnosti Vodafone do sítě společnosti T-Mobile nebyla sporná. Společnost T-Mobile dále odmítá názor společnosti Vodafone, že do své kalkulace zahrнула nesouvisející či nadhodnocené náklady.

Dne 24. dubna 2007 obdržel správní orgán také vyjádření společnosti Vodafone, která se ztotožňuje s názorem společnosti T-Mobile, že správní orgán postupoval nezákonně, když ve svém rozhodnutí nerozhodl o sporu týkajícího se popisu procesu přenesení telefonního čísla. Společnost Vodafone dále zopakovala, že sporným bodem není otázka ceny za přenesení telefonního čísla ze sítě společnosti T-Mobile do sítě společnosti Vodafone, ale sporným bodem je stanovení ceny za přenesení telefonního čísla ze sítě opouštěného operátora do sítě přejímajícího operátora bez ohledu na to, který z účastníků řízení je opouštěným resp. přejímajícím operátorem. Společnost Vodafone dále upozornila na to, že společnost T-Mobile vůbec nerozporovala výši stanovené ceny, ač tato cena byla mnohem nižší oproti ceně, jejíž oprávněnost společnost T-Mobile vehementně obhajovala v průběhu správního řízení.

Dne 26. června 2007 vydal odvolací orgán rozhodnutí čj. 29 348/2006-603/II. vyř., kterým napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil správnímu orgánu I. stupně k novému projednání a rozhodnutí. Odvolací orgán zde konstatuje, že z výše ceny za přenesení telefonního čísla ze sítě společnosti T-Mobile do sítě Vodafone nevyplývá, že by odrážela pouze přírůstkové náklady spojené se zpracováním konkrétní objednávky, a proto je nutné dále vyřadit takové náklady, které není nezbytně nutné vynaložit pro zajištění přenositelnosti čísla jednotlivé objednávky. Dále odvolací orgán konstatoval, že je nutné určit cenu za přenesení telefonního čísla bez ohledu na to, který z účastníků je opouštěným resp. přejímajícím operátorem. Odvolací orgán dále zmínil, že napadeným rozhodnutím nebyl naplněn účel samotného správního řízení, neboť z jeho výsledku není zjevné, že by k uzavření sporného dodatku mohlo dojít (k uzavření sporného dodatku nemohlo dojít, neboť rozhodnutí správního orgánu I. stupně, které ukládalo účastníkům řízení uzavřít předmětný dodatek, nenabýlo právní moci, neboť bylo odvolacím orgánem zrušeno).

Dnem 20. července 2007 pokračoval správní orgán v projednávání správního řízení v předmětné věci, což oznámil účastníkům řízení dopisem ze dne 23. července 2007 a zároveň je vyzval, aby se k věci vyjádřili, případně aby předložili další návrhy a důkazy, které považují v dané věci za relevantní.

Správní orgán následně vydal usnesení, kterým uložil společnosti T-Mobile předložit detailní nákladovou kalkulaci ceny za přenesení čísla, prokázat návaznost na výsledky v oddělené evidenci za rok 2006 vedené podle opatření obecné povahy č. OOP/4/03.2006-3 a vyjádřit se ke společnému řešení a specifikaci nákladů za společné řešení. Stejně usnesení bylo následně vydáno i pro společnost Vodafone.

Společnost T-Mobile předložila požadované materiály dopisem ze dne 16. srpna 2007. Ve svém vyjádření mimo jiné konstatovala, že i nadále trvá na svých předchozích vyjádřeních, zejména na tom, že cena za přenesení telefonního čísla ze sítě společnosti Vodafone do sítě společnosti T-Mobile není předmětem řízení, a proto o ní nelze rozhodovat. Společnost T-Mobile dále upřesnila zahrnutí některých položek do své kalkulace, přičemž vyloučila náklady na společné řešení.

Společnost Vodafone předložila požadované materiály dopisem ze dne 19. září 2007 a ve svém vyjádření konstatovala, že je zcela normální, aby náklady spojené s přenositelností telefonních čísel přenesl každý operátor na své zákazníky a nikoli na ostatní operátory, což podle jejího názoru dělá společnost T-Mobile. Společnost Vodafone dále zopakovala, že cena za přenesení telefonního čísla od opouštěného operátora k přejímajícímu by měla být sjednocena a to tak, aby byla symetrická a reciproční. Společnost Vodafone dále upozornila na ty položky v nákladové kalkulaci společnosti T-Mobile, které by neměly být do kalkulace zahrnuty.

Dne 6. září 2007 obdržel správní orgán vyjádření společnosti T-Mobile, kterým tato předložila správnímu orgánu jím požadované dokumenty, které si správní orgán vyžádal při předchozím dokazování v sídle společnosti T-Mobile.

Dne 11. září 2007 obdržel správní orgán vyjádření společnosti T-Mobile, ve kterém se tato vyjadřuje k cenám za přenášení telefonních čísel v jiných evropských zemích a k důvodu, proč je cena navrhovaná společností T-Mobile v České republice výrazně vyšší. Společnost T-Mobile také předložila další dokumenty, vyžádané správním orgánem.

Správní orgán následně vyzval účastníky řízení k seznámení se se spisem před vydáním rozhodnutí. Společnost T-Mobile tak učinila dne 17. prosince 2007 a společnost Vodafone dne 18. prosince 2007, přičemž si oba ponechali lhůtu na případné vyjádření. Další nahlížení do spisu proběhla ve dnech 10. a 14. ledna 2008 (společnost T-Mobile) a dne 15. ledna 2008 (společnost Vodafone).

Dne 15. ledna 2008 obdržel správní orgán vyjádření od společnosti T-Mobile, které tato zaslala na základě nahlížení do spisu před vydáním rozhodnutí. Společnost T-Mobile zde zopakovala své argumenty, zejména to, že spornou je pouze otázka ceny za přenesení telefonního čísla ze sítě společnosti T-Mobile do sítě společnosti Vodafone, přičemž otázka ceny za přenesení telefonního čísla opačným směrem je nesporná (společnost T-Mobile zde uvádí, že správní orgán je oprávněn rozhodovat pouze o vymezených sporných částech předmětného dodatku, z čehož *a contrario* vyplývá, že o jiných (nesporných) částech dodatku rozhodovat nesmí). Společnost T-Mobile se dále vyjadřuje k dalším nákladovým položkám, které správní orgán označil za neoprávněné.

Dne 17. ledna 2008 obdržel správní orgán vyjádření od společnosti Vodafone, ve kterém tato konstatuje, že správní orgán do kalkulace i nadále zahrnuje náklady, které se procesu zpracování objednávky netýkají. Společnost Vodafone dále konstatuje, že jakékoliv

výrazné rozdíly v nákladech účastníků řízení jsou pouze odrazem neefektivity jednoho z operátorů a není důvod, aby nastavením rozdílných cen za přenesení čísla hradil jeden operátor neefektivně vynaložené náklady druhého operátora.

Při hodnocení předmětného řízení vycházel správní orgán z následujícího:

Podle § 127 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích předseda Rady Úřadu rozhoduje spory mezi osobami vykonávajícími komunikační činnosti na základě návrhu kterékoliv ze stran sporu, pokud se spor týká povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě.

Podle § 34 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích podnikatel zajišťující veřejnou telefonní síť je povinen zajistit, aby každý účastník veřejně dostupné telefonní služby poskytované na veřejné pevné nebo veřejné mobilní síti, který o to požádá, si mohl ponechat své telefonní číslo, popřípadě čísla nezávisle na podnikateli, který službu poskytuje.

Podle § 34 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích technické a organizační podmínky pro realizaci přenositelnosti telefonních čísel a zásady pro účtování ceny mezi podnikateli v souvislosti s přenositelností telefonních čísel stanoví Úřad opatřením obecné povahy.

Podle § 136 odst. 14 zákona o elektronických komunikacích musí podnikatel zajišťující veřejnou mobilní telefonní síť splnit povinnost uvedenou v § 34 tohoto zákona nejpozději do 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti opatření obecné povahy specifikující technické podmínky.

Dne 27. června 2005 vydal Úřad opatření obecné povahy č. OOP/10/07.2005-3, kterým se stanoví technické a organizační podmínky pro realizaci přenositelnosti telefonních čísel a zásady pro účtování ceny mezi podnikateli v souvislosti s přenositelností čísel (dále též „Opatření“). Toto Opatření nabylo účinnosti dne 15. července 2005. Povinnost realizovat přenositelnost čísel ve veřejných mobilních telefonních sítích tedy byla stanovena nejpozději ke dni 15. ledna 2006. Podle čl. 17 Opatření podnikatelé, kteří mají povinnost zajistit přenositelnost telefonních čísel podle § 34 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích, doplní ve lhůtě 4 měsíců ode dne nabytí právní moci Opatření vzájemně uzavřené smlouvy o propojení jimi provozovaných veřejných telefonních sítí tak, aby obsahovaly nezbytné podmínky pro zajištění přenositelnosti čísel v souladu se zákonem o elektronických komunikacích a Opatřením.

Na základě získaných podkladů a k jejich skutkovému a právnímu zhodnocení správní orgán konstatuje následující:

Úřad má podle § 127 zákona o elektronických komunikacích zmocnění rozhodnout spor vzniklý na základě povinností uložených zákonem nebo na jeho základě, což v tomto případě znamená i na základě Opatření.

Správní orgán ale musí vycházet z toho, že podnikatelé, kteří mají povinnost zajistit přenositelnost telefonních čísel podle § 34 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích, musejí upravit své smlouvy o propojení takovým způsobem, aby co nejlépe zajistili realizaci zákonem stanovené povinnosti zajištění přenositelnosti telefonních čísel, která bude v souladu se zákonem o elektronických komunikacích a Opatřením.

Stanovisko správního orgánu je, že při rozhodování sporů o uzavření smlouvy/dodatku ke smlouvě o propojení je nutno vycházet z posouzení skutečnosti, zda existuje pro daný sporný případ kontraktační povinnost, která by byla deklarována buď přímo v zákoně o elektronických komunikacích nebo jiném prováděcím předpisu, a nebo by byla na základě zákona o elektronických komunikacích uložena postupem podle § 51 odst. 3 nebo postupem podle § 79 odst. 2 písm. a) zákona o elektronických komunikacích. Správní orgán v daném případě dospěl k závěru, že tato povinnost je dostatečně upravena ustanovením čl. 17 Opatření.

Pokud správní orgán dospěje k závěru, že předmětná cena neodpovídá metodice výpočtu ve smyslu zákona o elektronických komunikacích a Opatření, pak je oprávněn svým rozhodnutím stanovit jinou cenu, která však bude jednoznačně odůvodněná (obecným vzorcem s jednoznačně stanovenými vstupními údaji) tak, aby o její transparentnosti nebylo pochyb. Na základě odsouhlasené, popř. změněné ceny rozhodnutím správního orgánu je pak povinností smluvních stran předmětný smluvní vztah uzavřít.

Dále správní orgán konstatuje, že nemůže svým rozhodnutím nahradit smlouvu/dodatek ke smlouvě o propojení, může pouze rozhodnout o tom, který z účastníků řízení je v právu pro daný případ a případně deklarovat zákonnou povinnost smlouvu uzavřít. Proto je nezbytné, aby návrh na zahájení správního řízení, resp. petit, byl formulován vždy v souladu s příslušnými ustanoveními zákona o elektronických komunikacích, a to tak, aby o něm mohl správní orgán v souladu s uvedeným zákonem rozhodnout, a to při respektování zřejmé právní závislosti jednotlivých ustanovení zákona a Opatření.

Společnosti Vodafone a T-Mobile v bodu č. 2 formulovaly svůj petit rozhodnutí tak, že oba účastníci řízení mají povinnost uzavřít dodatek ke smlouvě o propojení ve znění, které celé je součástí petitu. Navržený petit obsahuje jak sporné body, tak části, které jsou výsledkem smluvní dohody obou účastníků řízení. Správní orgán posuzuje podání účastníků především podle jejich skutečného obsahu. Z tohoto důvodu a ve smyslu § 80 odst. 4 a § 127 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích přistoupil správní orgán k rozhodnutí v jednotlivých sporných bodech definovaných během správního řízení. Takto je rovněž zajištěno, že nedojde k nekonzistenci odkazů, definovaných pojmů či logické návaznosti. Smyslem sporného správního řízení podle zákona o elektronických komunikacích je rozhodování o té části smlouvy, ve které při vzájemném jednání nenalezly smluvní strany shodu. V tomto případě však nebyla sporným bodem celá smlouva, ale pouze její dílčí části, o kterých správní orgán rozhodnul. Jak uvedla i společnost T-Mobile ve svém vyjádření ze dne 15. ledna 2008, správní orgán je oprávněn rozhodovat pouze o vymezených sporných částech předmětného dodatku, z čehož *a contrario* vyplývá, že o jiných (nesporných) částech dodatku rozhodovat nesmí.

Shrnutí sporných bodů

Správní orgán posuzoval v tomto správním řízení oba návrhy na rozhodnutí, u kterých byly v průběhu správního řízení (s využitím ústního jednání) definovány sporné body.

Prvním specifikovaným sporným bodem je zařazení popisu procesu přenesení čísla do nového článku 1.12 Přílohy B Smlouvy a s tím i souvisejících definic uvedených v článku 4 těla Dodatku č. 9 podle návrhu společnosti Vodafone.

Druhým a klíčovým sporným bodem je úprava ceny za přenos telefonního čísla ze sítě společnosti T-Mobile do sítě společnosti Vodafone (a naopak), včetně způsobu jejího výpočtu.

Třetím specifikovaným sporným bodem je finanční vyrovnání rozdílu mezi vzájemnými úhradami a cenami podle rozhodnutí zpětně od 15. ledna 2006, které si nárokuje společnost T-Mobile.

Po podrobném prozkoumání všech sporných částí předložených návrhů dospěl správní orgán k následujícímu:

1. Ke sporu o zařazení popisu procesu přenesení čísla do nového článku 1.12 Přílohy B Smlouvy a s tím i souvisejících definic uvedených v článku 4 těla Dodatku č. 9 podle návrhu společnosti Vodafone („navrhovatel“).

Sporným bodem správního řízení byla otázka zařazení popisu procesu přenesení čísla do nového článku 1.12 Přílohy B Smlouvy návrhu společnosti Vodafone a s tím i souvisejících definic uvedených v článku 4 těla Dodatku č. 9, s jejichž zařazením vyslovila společnost T-Mobile nesouhlas. Společnost Vodafone ve svém rozkladu ze dne 10. května 2006 konstatuje, že tuto úpravu považuje za nezbytnou podmínku zajištění přenositelnosti čísel v souladu se zákonem o elektronických komunikacích a Opatřením.

K jednotlivým bodům článku 1.12 Přílohy B Smlouvy, jak je ve svém návrhu Dodatku č. 9 předložila společnost Vodafone, a s jejichž zařazením vyslovila společnost T-Mobile nesouhlas, správní orgán po jejich věcném posouzení uvádí:

1. Společnost Vodafone navrhovala v bodu 1.12.1 uvést text: „Služba přenosu telefonního čísla mezi smluvními stranami představuje technické a organizační zpracování objednávky účastníka opouštěného operátora na přenesení telefonního čísla/čísel a uvolnění požadovaných MSISDN z jeho sítě k přenesení do sítě přijímajícího operátora.“.

Správní orgán návrhu společnosti Vodafone v tomto bodu nemůže přisvědčit, protože směřuje k úpravě opatření v části definice, která je stanovena v článku 2 písm. a) opatření a taková změna nemůže být podle shora uvedených argumentů provedena tímto rozhodnutím.

2. Společnost Vodafone navrhovala v bodu 1.12.2 uvést text: „V souvislosti se zpracováním objednávky účastníka na přenesení telefonního čísla/čísel je opouštěný operátor povinen přijmout výpověď účastnické smlouvy svého účastníka žádajícího o přenesení telefonního čísla/čísel, a to v případě účastníka s písemně uzavřenou účastnickou smlouvou primárně formou faxu. V případě účastníka s jinou smlouvou je opouštěný operátor povinen přijmout výpověď účastnické smlouvy takového účastníka žádajícího o přenesení telefonního čísla/čísel primárně jednoduchými dálkově dostupnými prostředky, zejména pak s využitím hlasového konverzanta (IVR), krátkých textových zpráv (SMS) nebo internetových stránek opouštěného operátora.“.

Správní orgán nemohl návrhu společnosti Vodafone v tomto bodu přisvědčit, protože navrhovatel se domáhá uložení povinnosti, která není zakotvena ani v zákoně, ani v opatření (přijímání výpovědi primárně formou faxu). Tato oblast je již upravena v opatření a nelze ji tímto rozhodnutím měnit ani doplňovat. To ovšem podle názoru správního orgánu žádnému účastníkovi tohoto řízení nijak nebrání takto výpovědi přijímat.

3. Společnost Vodafone navrhovala uvést v bodu 1.12.3 text: „Po obdržení výpovědi účastnické smlouvy provede opouštěný operátor bezodkladně, v případě

předplacené služby nejpozději do dvou hodin a v případě písemné smlouvy do pěti pracovních dní, ověření objednávky. Autorizaci provádí opouštěný operátor porovnáním identifikačních údajů účastníka, které mu byly předány v rámci výpovědi dle odst. 2, s údaji v účastnické smlouvě.“.

Tomuto návrhu nemohl správní orgán přisvědčit, protože navrhovatel se domáhá změny opatření v oblasti provedení autorizace (konkrétně jde o druh porovnávaných údajů), která je stanovena v článku 11 odst. 6 opatření a taková změna nemůže být podle výše uvedených argumentů provedena tímto rozhodnutím. Navíc se navrhovatel odkazuje na ustanovení bodu 2, který nebyl správním orgánem shledán oprávněným a samostatně toto ustanovení nedává smysl.

4. Společnost Vodafone navrhovala v bodu 1.12.4 uvést text: „Opouštěný operátor provede ověření objednávky bezodkladně od obdržení výpovědi dle odst. 2., u 80% případů nejpozději do 5 minut.“.

Správní orgán nemohl návrhu společnosti Vodafone na zařazení tohoto textu do Smlouvy vyhovět, protože navrhovatel se domáhá uložení povinnosti, která není zakotvena v zákoně ani v opatření, a prostřednictvím individuálního správního rozhodnutí správního orgánu by tak byly upravovány podmínky přenositelnosti čísel v případě konkrétních dvou podnikatelů odlišně od podmínek, jak je definuje opatření.

5. Společnost Vodafone navrhovala v bodu 1.12.5 uvést text: „Opouštěný operátor informuje o výsledku autorizace účastníka a přejímajícího operátora. Pokud byl první pokus o autorizaci neúspěšný, informuje opouštěný operátor účastníka a přejímajícího operátora o důvodu neúspěšné autorizace. Opouštěný operátor v takovém případě musí poskytnout účastníkovi nejméně dvě další možnosti autorizace během sedmi následujících pracovních dní. Opouštěný operátor informuje účastníka i přejímajícího operátora v případě druhého neúspěšného pokusu o autorizaci o důvodu neúspěšné autorizace. V případě třetího neúspěšného pokusu o autorizaci informuje opouštěný operátor účastníka a přejímajícího operátora o odmítnutí objednávky včetně sdělení důvodu neúspěšné autorizace.“.

Správní orgán nemohl akceptovat ani tento návrh společnosti Vodafone na zařazení tohoto textu do Smlouvy, protože navrhovatel se domáhá uložení povinnosti (konkrétně jde o povinnost sdělení důvodu neúspěšné autorizace), která není zakotvena v zákoně ani v opatření, a prostřednictvím individuálního správního rozhodnutí správního orgánu by tak byly upravovány podmínky přenositelnosti čísel v případě konkrétních dvou podnikatelů odlišně od podmínek, jak je definuje opatření.

6. Společnost Vodafone navrhovala v bodu 1.12.6 uvést text: „V případě úspěšné autorizace, je součástí informace dle odst. 5 rovněž identifikace typu objednávky (předplacená karta vs. jiný druh smlouvy).“.

Správní orgán nemohl akceptovat ani tento návrh společnosti Vodafone na zařazení tohoto textu do Smlouvy, protože navrhovatel se domáhá uložení povinnosti (povinnost předávat identifikaci typu objednávky), která není zakotvena v zákoně ani v opatření, a prostřednictvím individuálního správního rozhodnutí správního orgánu by tak byly upravovány podmínky přenositelnosti čísel v případě konkrétních dvou podnikatelů odlišně od podmínek, jak je definuje opatření.

Stanovení závaznosti takového postupu je přitom v kompetenci provozovatele společného řešení podle článku 4 odst. 9 opatření.

7. Společnost Vodafone navrhovala v bodu 12.1.7 uvést text: „Validaci dle odst. 3 provádí opouštěný operátor pro každé číslo (MSISDN) v objednávce zvlášť.“.

Správní orgán návrh v tomto bodu neakceptoval, protože navrhovatel se domáhá stanovení takového postupu, který je v rozporu s první větou článku 11 odst. 5 opatření.

8. Společnost Vodafone navrhovala v bodu 1.12.8 uvést text: „Pokud opouštěný operátor objednávku odmítl pro některý z důvodů uvedených v opatření obecné povahy č. OOP/10/07.2005-03, čl. 11 odst. 5, informuje o neúspěšném ověření objednávky přejímajícího operátora včetně sdělení důvodu neúspěšného ověření. Odmítnutím objednávky je objednávka zrušena.“.

Správní orgán nemohl akceptovat tento návrh společnosti Vodafone na zařazení tohoto textu do Smlouvy, protože navrhovatel se domáhá uložení povinnosti (sdělení důvodu neúspěšného ověření), která není zakotvena v zákoně ani v opatření, a prostřednictvím individuálního správního rozhodnutí správního orgánu by tak byly upravovány podmínky přenositelnosti čísel v případě konkrétních dvou podnikatelů odlišně od podmínek, jak je definuje opatření.

Stanovení závaznosti takového postupu je v kompetenci provozovatele společného řešení podle článku 4 odst. 9 opatření.

9. Společnost Vodafone navrhovala v bodu 1.12.9 uvést text: „Pokud opouštěný operátor objednávku neodmítl, informuje o úspěšném ověření objednávky přejímajícího operátora.“.

Správní orgán návrh v tomto bodu nepřijal, protože navrhovatel se domáhá stanovení takového postupu, který je odlišný od postupu v článku 11 odst. 7 opatření. V opatření je stanoveno, že opouštěný operátor bude informován prostřednictvím společného řešení, nikoliv jinou cestou, jak navrhuje navrhovatel.

10. Společnost Vodafone navrhovala v bodu 1.12.10 uvést text: „Po sdělení kladného výsledku ověření objednávky uvolní opouštěný operátor bezodkladně, nejpozději však do 5 hodin, čísla (MSISDN) obsažená v objednávce k přenesení. O uvolnění čísel informuje přejímajícího operátora.“.

Správní orgán návrhu v tomto bodu nepřisvědčil, protože navrhovatel se domáhá stanovení takového postupu, který je v rozporu s článkem 11 odst. 7 opatření (uvolnění čísla do 5 hodin, zatímco opatření stanovuje 5 provozních hodin). Taková změna opatření nemůže být podle výše uvedených argumentů provedena tímto rozhodnutím.

11. Společnost Vodafone navrhovala v bodu 1.12.11 uvést text: „V 99% případů uvolní opouštěný operátor čísla (MSISDN) obsažená v objednávce dle odst. 10 do 5 minut.“.

Správní orgán nemohl návrhu společnosti Vodafone na zařazení tohoto textu do Smlouvy vyhovět, protože navrhovatel se domáhá uložení povinnosti, která není zakotvena v zákoně ani v opatření, a prostřednictvím individuálního správního rozhodnutí správního orgánu by tak byly upravovány podmínky přenositelnosti čísel v případě konkrétních dvou podnikatelů odlišně od podmínek, jak je definuje opatření.

12. Společnost Vodafone navrhovala v bodu 1.12.12 uvést text: „Přejímající operátor ve spolupráci s účastníkem naplánuje datum přenesení uvolněného čísla tak, aby

k přenesení došlo nejpozději do 14 pracovních dní po uvolnění čísla dle odst. 10.“.

Správní orgán návrh v tomto bodu považuje za zmatečný ve svém odkazu, a proto mu rovněž nebylo možno vyhovět.

13. Společnost Vodafone navrhovala v bodu 1.12.13 uvést text: „Přijímající operátor informuje nejpozději jeden pracovní den před přenesením čísla opouštěného operátora a společné řešení o plánovaném datu přenesení čísla. Od podání této informace již nelze požadovat zastavení procesu přenesení čísla.“.

Správní orgán návrhu v tomto bodu nepřisvědčil, protože navrhovatel se domáhá stanovení takového postupu, který jde nad rámec postupu stanoveného v opatření (informovat navíc opouštěného operátora). Taková změna opatření nemůže být podle výše uvedených argumentů provedena tímto rozhodnutím.

14. Společnost Vodafone navrhovala v bodu 1.12.14 uvést text: „Před okamžikem přenesení čísla ukončí opouštěný operátor poskytování služby účastníkovi na přenášeném čísle a přijímající operátor zahájí na tomto čísle poskytování služby po okamžiku přenesení čísla.“.

Správní orgán považuje návrh na zařazení tohoto textu do smlouvy za nadbytečný vzhledem k tomu, že opakuje čl. 11 odst. 11 opatření.

15. Společnost Vodafone navrhovala v bodu 1.12.15 uvést text: „Služba přenosu telefonních čísel je ukončena:
a) v případě úspěšného ověření objednávky dle odst. 3, uvolněním požadovaného čísla/čísel ze sítě opouštěného operátora k přenesení do sítě přijímajícího operátora a jeho deaktivací v síti opouštěného operátora,
b) v případě neúspěšného ověření objednávky dle odst. 3, odmítnutím objednávky ze strany opouštěného operátora.“.

Správní orgán návrhu v tomto bodu nevyhověl, protože navrhovatel navrhoval definovat službu přenesení čísla výše a tato byla správním orgánem odmítnuta. Ustanovení, které se o takovou definici opírá, poté již nelze akceptovat.

16. Společnost Vodafone navrhovala v bodu 1.12.16 uvést text: „Opouštěný operátor potvrzuje obdržení zprávy od přijímajícího operátora v 99,99% případů nejpozději do 10 vteřin, ve zbyvajících 0,01% případech do 60 minut.“.

Správní orgán nemohl návrhu společnosti Vodafone na zařazení tohoto textu do Smlouvy vyhovět, protože navrhovatel se domáhá uložení povinnosti, která není zakotvena v zákoně ani v opatření, a prostřednictvím individuálního správního rozhodnutí správního orgánu by tak byly upravovány podmínky přenositelnosti čísel v případě konkrétních dvou podnikatelů odlišně od podmínek, jak je definuje opatření.

17. Společnost Vodafone navrhovala v bodu 1.12.17 uvést text: „Počet vytvořených nebo ověřovaných objednávek na přenesení čísel není limitován.“.

Správní orgán návrh na zařazení uvedeného ustanovení do smlouvy neakceptoval, protože navrhovatel se domáhá stanovení skutečnosti, která je v kompetenci provozovatele společného řešení podle článku 4 odst. 4 opatření.

18. Společnost Vodafone navrhovala v bodu 1.12.18 uvést text: „Přijímající operátor může za jeden den přenést ze sítě opouštěného operátora do své sítě maximálně

1.800 účastnických čísel. Opouštěný operátor není oprávněn odmítnout přenést účastnická čísla, pokud počet požadovaných přenesených čísel nepřekročí limit na daný den.“.

Správní orgán návrh na zařazení uvedeného limitu do smlouvy neakceptoval, protože navrhovatel se domáhá stanovení limitu, který je v kompetenci provozovatele společného řešení podle článku 4 odst. 4 opatření.

19. Společnost Vodafone navrhovala v bodu 1.12.19 uvést text: „Pokud nastane situace, kdy počet čísel uvolněných dle odst. 10 překračuje limit definovaný odst. 18 a z tohoto důvodu se nastavený limit stává omezujícím pro přenesení čísla účastníkem, budou přejímající operátor a opouštěný operátor situaci řešit buď zvýšením počtu dní v týdnu, kdy dochází k přenášení čísel, nebo zvýšením limitu pro maximální denní přenosy tak, aby nedošlo k omezení práva účastníků na přenesení jeho čísla.“.

Správní orgán nemohl návrhu společnosti Vodafone na zařazení tohoto textu do Smlouvy vyhovět, protože navrhovatel se domáhá definování nového procesu, který není zakotven v zákoně ani v opatření, a prostřednictvím individuálního správního rozhodnutí správního orgánu by tak byly upravovány podmínky přenositelnosti čísel v případě konkrétních dvou podnikatelů odlišně od podmínek, jak je definuje opatření.

20. Společnost Vodafone navrhovala v bodu 1.12.20 uvést text: „Cenu za službu přenosu telefonních čísel platí přejímající operátor opouštěnému operátorovi, a to v závislosti na charakteru objednávky buď cenu za jednoduchou objednávku anebo cenu za komplexní objednávku.“.

Požadavek navrhovatele je v souladu s článkem 13 opatření, ale nevyužívá jeho terminologii. Správní orgán nepovažuje tento text za sporný, když se jedná o všeobecnou zásadu uvedenou v opatření, je však podle názoru správního orgánu nadbytečné ji uvádět ve smlouvě o propojení.

21. Společnost Vodafone navrhovala v bodu 1.12.21 uvést text: „Do ceny za službu přenosu telefonních čísel zahrne opouštěný operátor pouze přírůstkové investiční a neinvestiční náklady přímo způsobené a efektivně vynaložené v souvislosti se zpracováním objednávky žadatele o přenesení telefonního čísla/čísel.“.

Podle názoru správního orgánu, je tento princip dostatečně zřejmý z článku 13 opatření. Je proto nadbytečné toto uvádět ve smlouvě o propojení.

22. Společnost Vodafone navrhovala uvést, že: „Cena za službu přenesení čísla je uvedena v článku 10. Přílohy C1.“.

Společnost T-Mobile podle svého vyjádření nerozporuje uvedení ceny v příloze, tudíž se podle názoru správního orgánu, nejedná o spornou část smlouvy/dodatku.

V případě navazujícího sporu v oblasti definic pojmů zakotvených v článku 4 Dodatku č. 9 správní orgán konstatuje, že návrh na zařazení uvedených definic pojmů nepovažuje za oprávněný s ohledem na závěry, které správní orgán učinil k jednotlivým bodům sporného návrhu článku 1.12 Příloha B Smlouvy (viz. shora).

Jednotlivé body popisující přenos čísla v daném návrhu článku jsou do jisté míry konzistentní a logicky navazující a nelze je tedy od sebe oddělit. Jelikož správní orgán

nemohl akceptovat ani jediný bod článku 1.12 Přílohy B Smlouvy, zamítl celou tuto spornou otázku a rozhodl tak, že proces přenesení čísla bude upraven tak, jak je popsán v čl. 8 Opatření. Čl. 8 Opatření upravuje, podle názoru správního orgánu, proces přenesení čísla dostatečně a přesně, možné zpřesnění tohoto procesu ponechává správní orgán na smluvní dohodě navrhovatele a odpůrce.

V praxi jsou telefonní čísla účastníků již určitou dobu přenášena, tedy přenositelnost je zde fakticky zajištěna, správní orgán tedy nesouhlasí s názorem společnosti Vodafone, že navrhovaná úprava je nezbytnou podmínkou zajištění přenositelnosti čísel v souladu se zákonem o elektronických komunikacích a Opatřením.

2. Ke sporu o cenu za přenos telefonního čísla mezi smluvními stranami

Předmětem sporu byly ceny za přenesení telefonního čísla požadované společností T-Mobile jako opouštěným operátorem, která je navrhla u jednoduché objednávky ve výši 1 615 Kč za jedno číslo a v případě komplexní objednávky ve výši 16 150 Kč za číselný rozsah. Rozhodnutím předsedy Rady Českého telekomunikačního úřadu čj. 44 398/2005-610/XVIII. vyř. ze dne 6. března 2007 byla cena za přenesení čísla stanovena z podkladů předložených dne 24. ledna 2007 u jednoduché objednávky na 588 Kč a u komplexní objednávky byla cena stanovena tak, že část nákladů byla společná pro celý soubor přenášených čísel a pouze část nákladů byla závislá od počtu přenášených čísel. Tyto ceny napadla společnost Vodafone rozkladem. Rozhodnutím čj. 29 348/2006-603/II. vyř. vydaném odvolacím orgánem dne 28. června 2007 bylo zrušeno rozhodnutí předsedy Rady Českého telekomunikačního úřadu čj. 44 398/2005-610/XVIII. vyř. a vráceno správnímu orgánu I. stupně k novému projednání a rozhodnutí.

Správní orgán I. stupně vycházel při výpočtu ceny za přenesení čísla z ustanovení § 55 zákona o elektronických komunikacích, Opatření a rozhodnutí odvolacího orgánu čj. 29 348/2006-603/II. vyř. ze dne 28. června 2007.

Ustanovení § 55 odst. 1 a 2 zákona o elektronických komunikacích stanoví, že „Podnikatel, který je povinen poskytovat službu podle § 34, a podnik s významnou tržní silou na relevantním trhu, který je povinen poskytovat službu podle § 70, sjedná ceny za propojení v souvislosti s poskytováním těchto služeb tak, aby tyto ceny byly nákladově orientovány.“ a „Nákladově orientovanou cenou se rozumí cena, která zahrnuje efektivně a účelně vynaložené náklady a přiměřený zisk. Tato cena se sjedná tak, aby zajistila návratnost investic v přiměřeném časovém období a zohlednila příslušná rizika.“

Opatření stanoví v čl. 13, že cena za přenesení čísla je cenou za zpracování objednávky žadatele na přenesení čísla podle čl. 8 nebo čl. 11 Opatření. Tuto cenu hradí podle Opatření přejímající operátor opouštěnému. Cenu lze sjednat zvlášť za přenos jednoho čísla nebo za přenos více čísel.

Odvolací orgán ve svém rozhodnutí o odvolání podaném proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně uvedl, že „... že tato cena má odrážet pouze přírůstkové náklady spojené se zpracováním konkrétní objednávky, což z obecného vzorce, který byl použit pro její výpočet, nevyplývá. Je proto nutné se znovu zabývat kalkulací ceny a tento obecný vzorec upravit tak, aby obsahoval náklady vynakládané na přenesení telefonního čísla podle čl. 11 OOP/10/07.2005-3, nikoli však náklady na společné řešení....Při stanovení ceny je rovněž třeba vypořádat se s otázkou reciprocit, reagovat na Rozsudek Soudního dvora č. C-438/04 ze dne 13. 7. 2006 a zohlednit skutečnost, že cena by měla být určena bez ohledu na to, který z účastníků správního řízení je opouštěným resp. přejímajícím operátorem. Rovněž je třeba přihlídnout k tomu, aby tato cena ve výsledku nemohla odrazovat účastníky

od využívání přenositelnosti čísel. ....není jasné, jestli a jakým způsobem byla ověřena přesnost informací o nákladech přiznaných společnosti T-Mobile.“

Pro výpočet sporných cen vycházel správní orgán z článku 11 Opatření, z nových kalkulací a dalších podkladů aktualizovaných za rok 2006 předložených společností T-Mobile dne 16. srpna 2007 a Vodafone dne 19. září 2007. Při nahlížení do spisu před vydáním rozhodnutí byli oba účastníci řízení seznámeni s postupem správního orgánu při výpočtu ceny za přenesení čísla.

Na základě připomínky odvolacího orgánu, že cena má odrážet pouze přírůstkové náklady spojené se zpracováním konkrétní objednávky a že je třeba obecný vzorec upravit tak, aby obsahoval náklady vynakládané na přenesení telefonního čísla podle čl. 11 Opatření, nikoli však náklady na společné řešení, správní orgán níže uvádí detailní postup a podrobnější rozpracování obecného vzorce pro výpočet ceny za přenesení čísla, který zohledňoval a zohledňuje pouze přírůstkové náklady.

Náklady na zpracování objednávky se skládají ze součtu dvou složek:

- 1) nákladů na lidské zdroje
- 2) nákladů na technické zabezpečení zpracování objednávky.

Náklady na lidské zdroje jsou vyčísleny na jednu objednávku podle průměrného počtu minut potřebných k jednotlivým operacím při zpracování objednávek, které jsou oceněny jednotkovými náklady na minutu živé práce.

Náklady na technické zabezpečení zpracování objednávky, které představují zejména pořízení, rozšíření, úpravu a údržbu systémů potřebných pro správné a úplné zpracování objednávky opouštěným operátorem, jsou vyčísleny jako celek, a tudíž se vztahují na všechna přenesená čísla ze sítě opouštěného operátora.

Správní orgán při výpočtu nákladů na technické zabezpečení zpracování objednávky vycházel z obecného vzorce, kde se součet efektivně a účelně vynaložených nákladů včetně nákladů vloženého kapitálu k zajištění přiměřeného zisku vynaložených na zpracování objednávky na přenesení čísla, tj. pouze přírůstkové náklady, dělí počtem přenesených čísel za posuzované období 5 let.

V čitateli jsou přírůstkové náklady související se zpracováním objednávek, tj. náklady na lidské zdroje a náklady na technické zabezpečení zpracování objednávek podle procesů uvedených v jednotlivých bodech čl. 11 Opatření vynaložené za období pěti let. Do výpočtu nejsou zahrnuty náklady, které vstupují do služeb, pro které je specifikovaná cena v čl. 12 písm. b) a c) respektive v čl. 14 a 15 Opatření, tj. vyhledání a správné směrování přeneseného čísla, náklady společného řešení včetně nákladů decentralizované části společného řešení a další náklady, které nesouvisí se zpracováním objednávky na přenesení čísla k jinému mobilnímu operátorovi.

Ve jmenovateli je uveden počet přenesených čísel v souvislosti s návratností vynaložených investic za období 5 let, který je vypočten jako pětinašobek skutečného počtu přenesených čísel za rok 2006.

V nákladech je zahrnut přiměřený zisk (WACC) ve výši 11,5 % nákladů vloženého kapitálu v souladu s opatřením obecné povahy č. OOP/4/02.2008-1, kterým se mění opatření obecné povahy č. OOP/4/03.2006-3, kterým se stanoví metodika účelového členění nákladu a výnosu a jejich přiřazování a určuje se struktura vykazovaných informací. Přiměřeným časovým obdobím pro návratnost investic podle § 55 odst. 2 zákona o elektronických komunikacích považuje správní orgán období 5 let. Příslušná rizika jsou již zohledněna prostřednictvím přiměřeného zisku.

Do výpočtu vstupují pouze náklady na zpracování objednávky opouštěného operátora, a to v souladu s článkem 11 Opatření, kde jsou uvedeny procesy při přenášení čísel mezi mobilními operátory.

Procesy přenášení čísla podle jednotlivých bodů čl. 11 Opatření jsou u společnosti T-Mobile jako opouštěného operátora následující:

Koncový uživatel, který přenáší své telefonní číslo od stávajícího mobilního operátora (opouštěného operátora) k novému mobilnímu operátorovi (přijímajícímu operátorovi) žádá v souladu s Opatřením o toto přenesení přijímajícího operátora. Přijímající operátor následně vystaví objednávku, které přidělí unikátní identifikační kód přenesení čísla (PAC). O vytvoření objednávky následně informuje provozovatele centrální databáze přenesených čísel RNPDB-M, tj. společnost CNPAC, a dále opouštěného operátora, kterého zároveň s touto informací žádá o provedení autorizace.

Komunikace mezi přijímajícím operátorem, opouštěným operátorem a společností CNPAC je realizována pomocí přesně definovaných systémových zpráv, jejichž příjem, dešifrování a vysílání do systémů ostatních společností zajišťuje aplikační rozhraní, tzv. MNP Interface (MNP-I), umístěné v síti každého z operátorů. To platí pro všechny typy zpráv, které si operátoři a CNPAC při zpracovávání objednávky přenesení vyměňují, tedy žádosti a potvrzení autorizace, ověření, naplánování data přenesení, informace o uvolnění k přenesení, informace o provedeném přenesení, stejně jako pro podávání hlášení o chybách apod.

Aplikační rozhraní MNP-I je vstupní branou do ostatních systémů společnosti T-Mobile, z nichž prvním v řetězci je databáze TIBCO. TIBCO obsahuje informace o (i) vlastnictví číselných přidělení a o (ii) přenesených číslech. Při zpracovávání objednávky TIBCO představuje pro operátora základní zdroj informací o číselných přidělech a o tom, zda je číslo přenositelné, neboť se do něj vždy doplňují aktualizované informace o nových číselných přidělech vydaných Úřadem, a slouží tedy jako jeden z podkladů pro autorizaci objednávky. Náklady na MNP-I a TIBCO byly z kalkulace vyloučeny jako součást společného řešení, lze však konstatovat, že by oba systémy byly na straně opouštěného operátora nutné i v případě plně centralizovaného společného řešení MNP.

Jakmile opouštěný operátor obdrží přes MNP-I žádost o přenesení a tato projde přes první autorizační filtr v TIBCO, dostává se objednávka k dalšímu zpracování v MNP-R (MNP Registr). Ten představuje základní prvek, který řídí proces zpracování objednávky ostatními systémy operátora. Kromě automatických rozhraní do těchto systémů obsahuje i grafické uživatelské rozhraní pro přímý manuální vstup oprávněných uživatelů z řad zaměstnanců opouštěného operátora, které umožňuje provádět definované úkony jako opravy chyb, potvrzení výpovědi účastnické smlouvy v případě výpovědi podané prostřednictvím zákaznického centra či prodejny, případně odmítnutí autorizace, jestliže o přenesení požádal zákazník neoprávněný nakládat s telefonním číslem. U předplacených karet je možno potvrdit objednávku, a tím i umožnit její autorizaci prostřednictvím nepřímých prodejních kanálů, jako je hlasový konverzant IVR či elektronický portál, oba zajišťované platformou VAS (Value Added Services), která musela být pro tento účel příslušným způsobem upravena, a tento náklad byl zahrnut do výpočtu ceny za přenesení. Zároveň v rámci procesu autorizace MNP-R kontroluje formální správnost objednávky (syntaxi systémové zprávy) či správnost PAC (jeho strukturu a jedinečnost). O výsledku autorizace (kladném či záporném) informuje opouštěný operátor prostřednictvím TIBCO a MNP-I přijímajícího operátora a je-li výsledek autorizace negativní, informuje prostřednictvím aplikace Customer Info také zákazníka, který má možnost se ještě dvakrát během následujícího týdne pokusit odstranit důvod odmítnutí autorizace.

Jakmile byla z MNP-R do systémů přejímajícího operátora přes TIBCO a MNP-I odeslána informace o neúspěšné autorizaci, zpracování objednávky již dále nepokračuje. V případě pozitivní autorizace je přejímající operátor o této skutečnosti stejným způsobem informován, ale zároveň již MNP-R zahajuje další fázi zpracování objednávky, a to její ověření. Do aktivační aplikace Clarify se v tomtéž okamžiku u příslušného účastníka zaznamenává, že jeho číslo je v procesu přenesení a nemohou mu být tedy poskytovány některé služby; jako například volání na služby se zvláštním tarifem, a to z důvodu zvýšeného rizika nevýběru. Které služby jsou v době přenášení čísla zákazníkovi dostupné a které nikoli, je určeno rozhodovací logikou uloženou v databázi DWH (Data WareHouse tzv. datový sklad).

Ověření objednávky spočívá zejména v kontrole neuhrazených vyúčtování, v kontrole smluvních závazků účastníka a v kontrole ostatních skutečností dle čl. 11(5) Opatření. Stejně jako autorizaci i ověřování objednávky koordinuje MNP-R. Za tímto účelem postupně odesílá systémové dotazy do ostatních aplikací opouštěného operátora, shromažďuje jejich odpovědi a podle nich vyhodnocuje další postup. K tomu využívá tzv. rozhodovací tabulky (algoritmy), uložené v databázovém systému DWH. Náklady na přípravu rozhodovací logiky a komunikačního rozhraní mezi DWH a MNP-R byly zahrnuty do nákladů na přenesení čísla, neboť se aktivně účastní zpracování objednávky. Ověřování objednávky probíhá postupnými dotazy do systémů CCM (aktivační aplikace a databáze, v níž se kontroluje, zda není číslo v daném okamžiku v procesu migrace, deaktivace, či zda již není přenášeno na základě jiné objednávky), Clarify (ústředního systému pro služby a správu vztahů se zákazníky) a do systému DWH, který slouží jako základní databázový nástroj o zákaznících (prepaid, postpaid, PABX), o jejich aktivovaných službách, přidělených číslech včetně vícenásobných (více čísel v jedné objednávce) či multinumbeingu (různá čísla jednoho zákazníka pro mobilní, datovou a faxovou službu), o platební morálce zákazníků, apod. Dotazy jsou zasílány jednotlivě, odpověď je pak vždy konfrontována s rozhodovacími tabulkami v DWH, které obsahují instrukce pro další postup (odmítnutí ověření, potvrzení ověření, zaslání následujícího dotazu, atd.). Jakmile je i poslední systémový dotaz zodpovězen kladně, zasílá MNP-R prostřednictvím TIBCO a za využití MNP-I odpovídající zprávu přejímajícímu operátorovi. Tímto je ověření objednávky ukončeno a číslo je uvolněno k přenesení. Nyní již může přejímající operátor se zákazníkem sjednat požadované datum přenesení.

Přejímající operátor informuje opouštěného operátora o plánovaném termínu přenesení opět přes MNP-I a TIBCO, které informaci založí a předá do MNP-R. Informace je pak ze systému MNP-R předána do ostatních systémů k vystavení finální faktury a k deaktivaci zákazníka v den přenesení čísla. Těmito ostatními systémy jsou zejména VAS, který spravuje služby využívané zákazníkem a zajišťuje spolu s DWH a BMD (Billing Mediation Device) vystavení finální faktury a dále SRF, který postoupí v den přenesení čísla informace o přeneseném čísle síťovým prvkům pro účely správného směrování volání procházejících přes síť opouštěného operátora na přenesené číslo, tj. pro účely správného směrování do terminující sítě. MNP-R zároveň zajistí, že ve všech systémech a databázích, zejména CCM a Clarify, je účastník (resp. jeho číslo) uveden jako přenesený a že účetní systémy skryté za BMD budou volání na jeho číslo správně identifikovat jako volání do cizí sítě.

MNP-R svou koordinační funkcí částečně supluje centralizované společné řešení, a proto náklady na tento systém nevstupují do výpočtu ceny za přenesení čísla. Většina činností systému MNP-R se soustředí na interní koordinaci a zajištění zpracování objednávky v systémech opouštěného operátora a musely by být operátorem pořízeny i v případě plně centralizovaného společného řešení.

V průběhu zpracování objednávky jsou zákazníci informováni o stavu zpracování objednávky a o termínu přenesení čísla, což je zajišťováno systémem Customer Info

prostřednictvím SMS, případně hlasovým konverzantem IVR, který jim stav objednávky sdělí při zavolání na automatickou zákaznickou linku.

Systémy CCM, Clarify, DWH, BMD pracují na platformě RDMAP, která v souvislosti se zavedením přenositelnosti čísel musela být upravena, stejně jako systémy, které spravuje a které se podílejí na zpracování objednávky, tj. na její autorizaci, ověřování, naplánování a realizaci.

Podle uvedeného postupu zpracování objednávky vstupují do výpočtu přírůstkové náklady, které bylo nutno vynaložit na rozšíření a úpravu stávajících systémů, a to z důvodu zavedení služby přenositelnosti telefonního čísla, jedná se pouze o náklady vynaložené na technické zabezpečení zpracování objednávky a náklady na lidské zdroje související se zpracováním objednávky podle článku 11 Opatření.

Správní orgán zahrnul do výpočtu náklady podle výše uvedeného popisu zpracování objednávky: IT konzultace (50%), Licence pro MNP, VAS – upgrade (50 %), Asistence feasibility study (50 %), programátorské práce, Rule Manager upgrade, Interní práce podpora administrace IT včetně IVR – hlasový konverzant a informativní sms (60 %), BMD - Billing Mediation Device upgrade (50 %), DWH Data Warehouse upgrade (50 %), RDMAP - CCM - aktivační aplikace a databáze a Clarify upgrade, Certifikát od Verisign, Sales poskytování informací (50 %).

Společnost T-Mobile požaduje ve vyjádření ze dne 16. srpna 2007 o zahrnutí nákladů na SRF (Siemens) vynaložených na úpravu síťových prvků, které nelze v celé výši vztahovat k zajištění vyhledání a směrování. SRF podle společnosti T-Mobile slouží i k překladu a zpracování změněného formátu čísel ostatními návaznými prvky sítě a zajišťuje jejich funkcionalitu po zavedení mobilní přenositelnosti a z tohoto důvodu by měly být náklady zahrnuty 50% do výpočtu ceny za přenesení. Správní orgán neshledal, že tyto náklady jsou vynaloženy na zpracování objednávky. Jde o náklady spojené pouze s vlastním provozem směrovaným na přenesené číslo, proto náklady SRF do výpočtu správni orgán nezahrnul. Nákladovou položku IT konzultace správni orgán nezapočítal v plné výši, ale jen z 50 %. Důvodem je, že tyto náklady se týkají zabezpečení přenesení čísel jak pro odcházející zákazníky (tzv. port-out), tak i pro nové příchozí zákazníky (tzv. port-in). Dále správni orgán do výpočtu nezahrnul režijní náklady, neboť je nepovažuje za přírůstkové náklady.

U nákladů na lidské zdroje správni orgán nezapočítal WACC, který se počítá jen u nákladů vloženého kapitálu. Dále správni orgán z jednotlivých operací potřebných ke zpracování objednávky vyloučil náklady na sepsání výpovědí, protože je nepovažuje za přírůstkové náklady v souladu s čl. 11 Opatření. Náklady na reklamace správni orgán snížil na 50 %, protože jen část reklamací je ze strany zákazníka neoprávněných (chyby v objednávce, chybějící výpovědi, neuhrazené pohledávky). Vyřízení reklamací vzniká jako vedlejší proces při zabezpečení přenesení čísla a tyto reklamace by vůbec nenastaly kdyby zákazník nechtěl přenést číslo. Zákazník musí být informován, proč nesplnil podmínky portace a podle čl. 11 Opatření mu musí být nabídnuty další dvě možnosti autorizace během 7 následujících pracovních dní.

Správní orgán při posuzování výše navržené ceny prověřoval rovněž efektivnost a účelnost vynaložených nákladů vstupujících do výpočtu ceny za přenesení čísla. Bylo provedeno dokazování v místě účastníků správního řízení zaměřené na kriteria výběrového řízení pro výběr dodavatelské firmy a na nejvýznamnější dodavatelské faktury za investice, systémové úpravy, testování, konzultace a za náklady na školení pracovníků vynaložené v souvislosti se zavedením služby přenositelnosti čísel.

K připomínce odvolacího orgánu, jestli a jakým způsobem byla ověřena přesnost informací o nákladech přiznaných společnosti T-Mobile správní orgán uvádí, že se uskutečnilo jednání spojené s dokazováním formou ohledání v místě a předložení listin týkajících se nákladů ceny za přenesení čísla ze sítě společnosti T-Mobile, například faktury nákladů na technické zabezpečení zpracování objednávky, doklady o odpisech atd.

Výše popsaným postupem na základě prověření předložené kalkulace společnosti T-Mobile správní orgán vypočítal cenu za přenesení čísla ve výši **519 Kč**. Společnost T-Mobile v předložené kalkulaci požaduje cenu za přenesení čísla na základě jednoduché objednávky ve výši 762 Kč.

Správní orgán umožnil účastníkům řízení podle § 38 odst. 6 správního řádu nahlédnutí do spisu před vydáním rozhodnutí, včetně utajovaných skutečností, kterými je prováděn důkaz a jsou označené jako obchodní tajemství. Dne 14. ledna 2008 nahlédl do spisu zástupce společnosti T-Mobile a dne 15. ledna 2008 zástupce společnosti Vodafone. Oba účastníci řízení podali vyjádření ke spisovému materiálu.

Společnost T-Mobile ve svém vyjádření ze dne 15. ledna 2008 trvá na své doposud provedené argumentaci a zdůrazňuje a dokladuje zásadní připomínku, že cena služby přenesení telefonního čísla/rozsahu ze sítě společnosti T-Mobile do sítě společnosti Vodafone nebyla nikdy předmětem sporu mezi účastníky řízení. Předmětem sporu je pouze a výhradně cena za přenesení čísla ze sítě společnosti T-Mobile.

K výpočtu ceny za přenesení čísla ze své sítě společnost T-Mobile uvádí, že nesouhlasí s vyloučením nákladů na reklamace. K tomu uvádí statistické údaje vyřešených reklamací souvisejících se službou přenositelnosti čísel a dokladuje, že 81,5 % reklamací vzniká bez možnosti ovlivnění společností T-Mobile. Správní orgán tuto připomínku částečně akceptoval a náklady na reklamace započítal v 50 % výši, bližší vysvětlení je uvedeno výše u nákladů na lidské zdroje.

Společnost Vodafone svém vyjádření ze dne 17. ledna 2008 trvá na všech svých dříve předložených vyjádřeních a argumentacích a uvádí řadu připomínek.

Společnost Vodafone uvádí, že do ceny za přenesení čísla nepatří nákladové položky týkající se informování zákazníka o přenositelnosti nebo informování zákazníka o probíhajícím procesu nad rámec povinnosti Opatření a že do ceny rozhodně nepatří náklady na ukončení účastnické smlouvy, proces deaktivace či vyřizování reklamací. K této připomínce správní orgán uvádí, že náklady na sepsání výpovědi z výpočtu vyloučil, přestože je ukončení smlouvy podmínkou přenesení čísla, nepovažuje je však za přírůstkové náklady v souvislosti s přenositelností čísla. Náklady na deaktivaci v kalkulaci společnosti T-Mobile nejsou uvedeny. Náklady na reklamace správní orgán zahrnul v 50 % výši, protože část reklamací je přímo vyvolaná potřebou přenesení čísla, podrobnější odůvodnění je uvedeno výše. Informování zákazníka o úspěšné či neúspěšné autorizaci je povinností opouštěného operátora podle č. 11 Opatření.

Společnost Vodafone uvádí, že nákladové položky Konzultace, Asistence feasibility study, Interní práce podpora IT, SRF (Siemens), Úprava VAS, Billing Mediation Device upgrade a DWH upgrade nejsou prokazatelně inkrementální povahy, přímo nesouvisí s vyřízením objednávky a jsou nesprávně ve výpočtu zahrnuty. K tomuto správní orgán uvádí, že položka SRF (Siemens) nebyla do výpočtu zahrnuta a ostatní jmenované nákladové položky byly sníženy, jak je uvedeno ve výčtu započtených nákladů výše. Tyto přírůstkové náklady bylo nutno vynaložit na pořízení, rozšíření, úpravu a údržbu systémů, které zabezpečují procesy přenášení čísla podle jednotlivých bodů čl. 11 Opatření na straně opouštěného operátora.

Správní orgán částečně akceptoval připomínku společnosti Vodafone a nezapočítal nákladovou položku IT konzultace v plné výši, ale jen z 50 %. Důvodem je, že tyto náklady se týkají zabezpečení přenesení čísel jak pro odcházející (port-in) zákazníky, tak i pro nové příchozí zákazníky (port-out).

Správní orgán souhlasí s názorem společnosti Vodafone a odvolacího orgánu, že služba přenesení telefonních čísel přináší veřejný prospěch všem účastníkům, a to formou zkvalitňování a zvýhodňování podmínek poskytovaných služeb. Cena za přenesení telefonního čísla nemůže fungovat jako prostředek k zajištění návratnosti veškerých investic vynaložených na realizaci zákonem uložené povinnosti zavedení služby přenositelnosti čísel. Je tedy naprosto na místě, když náklady spojené se společným řešením, náklady na hlášku, náklady na přenesení čísla pro nové připořované zákazníky (port-in) atd., které vznikly zavedením služby přenositelnosti čísel, budou mobilními operátory zahrnuty do cen služeb poskytovaných všem koncovým uživatelům. Rovněž tak cena za přenesení čísla stanovená v souladu s § 55 odst. 1 a 2 zákona o elektronických komunikacích, kterou platí přejímající operátor opuštěnému operátorovi, přenášená na koncového účastníka může být plně či částečně rozpuštěna do služeb všem koncovým uživatelům, zejména v případě, že by výše této ceny koncového uživatele v rozporu s § 55 odst. 3 zákona o elektronických komunikacích odrazovala od služby přenesení čísla.

Správní orgán zahrnul do výpočtu ceny za přenesení čísla od opuštěného operátora k přejímajícímu operátorovi náklady podle principiálně jednotné metodiky, která respektuje platné právní normy pro přenositelnost čísel. Správní orgán vycházel z předložených kalkulací účastníků řízení, které jednotným způsobem upravil podle výše popsaných principů a zohlednil konkrétní postupy zpracování objednávky na straně opuštěného operátora podle procesů uvedených v čl. 11 Opatření.

Správní orgán prověřil předložené kalkulace obou účastníků sporného řízení i z hlediska efektivity a stanovením odlišných sporných cen za přenesení čísla ze sítě společnosti T-Mobile a ze sítě společnosti Vodafone zohlednil objektivní odlišnosti obou mobilních operátorů. Efektivní operátor není nezbytně ten, jehož náklady jsou nejnižší, ale musí poskytovat své služby kvalitně a být konkurenceschopný na srovnatelném trhu, kde koncový uživatel má možnost výběru operátora přenesením svého čísla.

Společnost Vodafone poukazuje v souvislosti se symetrickou a reciproční cenou za přenesení čísla na stanovení ceny za terminaci v mobilních sítích. K tomu správní orgán uvádí, že cena za terminaci byla stanovena jako cena symetrická váženým průměrem za všechny tři mobilní operátory. Tato cena je regulovaná podle § 56 a 57 zákona o elektronických komunikacích na základě výsledků analýzy relevantního trhu č. 16 „ukončení volání (terminace) ve veřejné mobilní telefonní síti“. A pro tuto regulaci je možno uplatnit způsoby uvedené v § 58 zákona o elektronických komunikacích, nikoliv však pro přenositelnost čísel. Cena za přenesení čísla je přímo řešena zákonem o elektronických komunikacích v § 55 odst. 1 a 2. Toto ustanovení stanoví, že cena musí být nákladově orientována, zahrnovat efektivně a účelně vynaložené náklady, zajistit návratnost investic a zohlednit rizika. Stanovením symetrické ceny za přenesení čísla by toto ustanovení nebylo naplněno.

Správní orgán stanovil rovněž cenu za přenesení čísla od společnosti T-Mobile na základě komplexní objednávky:

Komplexní objednávka se týká přenesení skupiny několika čísel najednou. Výpočet ceny za komplexní objednávku se odráží od jednoduché objednávky a současně zohledňuje, že některé procesy (kroky) jsou společné pro celý komplex přenášených čísel, a tudíž část nákladů s nimi spojených společně sdílí celý soubor přenášených čísel. Druhá část nákladů je závislá na počtu přenášených čísel.

Výpočet pro komplexní objednávku byl proveden dle následujícího vzorce:

Náklady na hromadnou portaci = náklad společný, tj. 111 Kč + (počet portovaných čísel * náklad související s přenesením každého čísla, tj. 408 Kč).

Společný náklad správní orgán stanovil na základě posouzení jednotlivých dílčích procesů při zpracování komplexní objednávky podílem 80 % z nákladů na lidské zdroje. Podíl 80 % času potřebuje operátor na vyřízení objednávky bez ohledu na počet přenášených čísel.

Na základě připomínky odvolacího orgánu, že cena by měla být určena bez ohledu na to, který z účastníků správního řízení je opouštěným a který je přejímajícím operátorem, správní orgán stanovil podle jednotné metodiky cenu za přenesení čísla rovněž ze sítě společnosti Vodafone do sítě společnosti T-Mobile.

Stejné procesy zpracování objednávky probíhají na straně druhého účastníka řízení společnosti Vodafone. Odlišností jsou názvy interních systémů podílejících se na zpracování objednávky. Interní systémy podílející se na zpracování objednávky na přenesení čísla (autorizace, ověření) musely být upraveny v souvislosti se zavedením služby přenositelnosti čísel tak, aby zabezpečily zpracování objednávky podle procesů přenášení čísla uvedených v čl. 11 Opatření.

Na základě kalkulace a dalších podkladů předložených společností Vodafone dne 19. září 2007, ve kterých požaduje cenu za přenesení čísla na základě jednoduché objednávky ve výši 66 Kč, správní orgán vypočítal tuto cenu za přenesení čísla ve výši **418 Kč**. V případě společnosti Vodafone správní orgán započítal do kalkulace investiční náklady na úpravu síťových systémů MSC, HLR, SMSC, MMSC, FNR, MNP services, náklady na softwarové vybavení pro nesíťové systémy, např. tarifní a prodejní systémy, datový sklad CSDW (50 %), upgrade registrů podpůrných systému apod., Proxy databáze (50 %), software pro samoobslužné systémy, technické zabezpečení chodu MNP (50 %). K investičním nákladům byl dopočten WACC ve výši 11,5 %. U nákladů na lidské zdroje správní orgán zvýšil průměrný počet minut z 1,31 min. na 7,5 min., které potřebuje živý operátor ke zpracování objednávky za přenesení čísla podle výsledků kontroly, kterou prováděli zaměstnanci odboru státní kontroly Úřadu od 14. února 2006 pod čj. 39 251/06-620 za účelem prověření lhůt při přenášení čísla podle Opatření.

K tomuto výpočtu ceny za přenesení čísla společnost Vodafone při nahlášení do spisového materiálu ve svém vyjádření ze dne 17. ledna 2008 uvedla připomínku, že správní orgán započítal náklady na síťové a nesíťové prvky do kalkulace ceny téměř v plné výši, konkrétněji se však k jednotlivým nákladovým položkám nevyjádřila. K této připomínce správní orgán uvádí, že do výpočtu ceny za přenesení čísla ze sítě společnosti Vodafone nebyly započteny náklady na společné řešení, které společnost Vodafone specifikovala. U nákladových položek, které byly započteny v plné míře se jedná o upgrade systémů pro zpracování objednávky při přenášení čísel od opouštěného operátora. Při výpočtu správní orgán postupoval podle výše popsaných principů a zohlednil konkrétní postupy zpracování objednávky na straně opouštěného operátora podle procesů uvedených v čl. 11 Opatření. Do kalkulace ceny vstupují pouze náklady na zpracování objednávky a nelze veškeré investiční náklady snižovat na polovinu s poukazem na obousměrnost provozu. V případě zpracování objednávky opouštěným operátorem se jedná o komplexní proces, který se dotýká většiny systémů a aplikací opouštěného mobilního operátora, avšak v případě přijímajícího operátora tomu tak není – ten čeká na výsledek zpracování objednávky u opouštěného operátora a pak provede standardní aktivaci zákazníka.

Společnost T-Mobile k ceně za přenesení čísla ze sítě společnosti Vodafone a k reciproční ceně z důvodu irelevance nepřipojila žádné stanovisko, protože předmětem řízení je pouze a výhradně cena za přenesení čísla účtovaná společností T-Mobile.

Správní orgán stanovil rovněž cenu za přenesení čísla od společnosti Vodafone na základě komplexní objednávky:

Komplexní objednávka se týká přenesení skupiny několika čísel najednou. Výpočet ceny za komplexní objednávku se odráží od jednoduché objednávky a současně zohledňuje, že některé procesy (kroky) jsou společné pro celý komplex přenášených čísel, a tudíž část nákladů s nimi spojených společně sdílí celý soubor přenášených čísel. Druhá část nákladů je závislá na počtu přenášených čísel.

Výpočet pro komplexní objednávku byl proveden dle následujícího vzorce:

Náklady na hromadnou portaci = náklad společný, tj. 34 Kč + (počet portovaných čísel * náklad související s přenesením každého čísla, tj. 384 Kč).

Společný náklad správní orgán stanovil stejným způsobem jako u společnosti T-Mobile podílem 80,6 % z nákladů na lidské zdroje, které nejsou kráceny o použití samoobslužných systémů. Podíl 80,6 % času potřebuje operátor na vyřízení objednávky bez ohledu na počet přenášených čísel.

Na základě připomínky odvolacího orgánu, že je nutno se rovněž zabývat otázkou, zda-li by cena měla být stanovena recipročně, se správní orgán zabýval otázkou, zda-li vynaložené náklady vzniklé v souvislosti se zpracováním objednávky jsou srovnatelné u obou účastníků správního řízení a zda-li by cena měla být stanovena recipročně.

Společnost Vodafone ve svých vyjádřeních požaduje jednotnou reciproční cenu za službu přenosu telefonních čísel (není požadováno petitem), kterou hradí přejímající operátor opouštěnému operátorovi bez ohledu na to, který z účastníků správního řízení je opouštěným a který je přejímajícím operátorem. Proto se správní orgán zabýval otázkou, zda-li vynaložené náklady vzniklé v souvislosti se zpracováním objednávky jsou srovnatelné u obou účastníků správního řízení a zda-li by cena měla být stanovena recipročně.

Správní orgán shledal, že procesy zpracování objednávky podle jednotlivých bodů čl. 11 Opatření probíhají u obou účastníků řízení stejně. Jejich interní systémy zabezpečující přenesení čísla, lišící se dodavatelskou firmou, však plní stejné funkce. Tyto interní systémy podílející se na zpracování objednávky na přenesení čísla musely být upraveny v souvislosti se zavedením služby přenositelnosti čísel obdobným způsobem. Není porušena zásada reciprocit z věcného hlediska, protože přenos čísel probíhá za stejných podmínek mezi účastníky řízení v pozici opouštěného i v pozici přijímajícího operátora, avšak jejich nákladové vyjádření je z hlediska výše nákladů rozdílné a odráží objektivní odlišnosti založené na konkrétním postupu zpracování objednávky podle procesů uvedených v čl. 11 Opatření.

Tímto správní orgán posoudil otázku stanovení jednotné identické reciproční ceny mezi účastníky řízení a konstatuje, že nemohl požadavku navrhovatele vyhovět, protože cena za přenesení čísla stanovená ve sporném řízení není klasickým regulačním opatřením, tj. rozhodnutím o ceně. Cena za přenesení čísla je řešena konkrétně v § 55 odst. 1 a 2 zákona o elektronických komunikacích, kde je stanoveno, že cena musí být nákladově orientována, zahrnovat efektivně a účelně vynaložené náklady, zajistit návratnost investic a zohlednit příslušná rizika. Stanovením stejné ceny za přenesení čísla pro společnosti Vodafone i T-Mobile by toto ustanovení nebylo naplněno. Zákon o elektronických komunikacích umožňuje v případě nutnosti podle § 57 odst. 4 zákona o elektronických

komunikacích uplatnit regulaci ceny za přenesení čísla jen pro koncové účastníky, pokud by cena v rozporu s § 55 odst. 3 zákona o elektronických komunikacích odrazovala tyto účastníky od využívání služby přenositelnosti čísel.

Na základě výše uvedeného postupu správní orgán vypočítal cenu za přenesení čísla za jednoduchou objednávku u společnosti T-Mobile na **519 Kč**, u společnosti Vodafone na **418 Kč** bez DPH. Takto stanovené ceny zahrnují účelně a efektivně vynaložené náklady, přiměřený zisk a zohledňují rizika, proto jsou to ceny, které účastníci řízení nesmějí překročit, avšak mohou si sjednat ceny nižší, než je stanoveno tímto rozhodnutím.

K připomínce odvolacího orgánu, že při stanovení ceny je třeba reagovat na Rozsudek Soudního dvora č. C-438/04 ze dne 13. července 2006, správní orgán konstatuje, že ceny za přenesení čísla stanovil pro účastníky řízení v souladu s tímto Rozsudkem jako nákladově orientované ceny za propojení sítí. Soudní dvůr konstatoval, že cena za přenos čísla je cenou za propojení, jak stanoví čl. 30 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/22/ES ze dne 7. března 2002 o univerzální službě a právech uživatelů týkajících se sítí a služeb elektronických komunikací (dále jen „směrnice o univerzální službě“) a že směrnice o univerzální službě nebrání tomu, aby příslušné vnitrostátní orgány stanovily předem maximální ceny pro všechny mobilní operátory za pomoci teoretického modelu nákladů, a poskytuje vnitrostátním orgánům určitý prostor pro posouzení situace a určení metody, která se jim zdá nejvhodnější pro učinění přenositelnosti plně účinnou tak, aby spotřebitelé nebyli odrazeni od využití této možnosti.

Správní orgán prověřil výši stanovených cen za přenesení čísla i z hlediska mezinárodního porovnání (benchmarking) v době po zavedení služby přenositelnosti čísla u mobilních operátorů v zahraničí. Správní orgán poukazuje na zprávu Electronic Communications Committee (ECC) z roku 2003 o implementaci MNP v zemích CEPT „IMPLEMENTATION OF MOBILE NUMBER PORTABILITY IN CEPT COUNTRIES“, kde je uvedeno, že průměrná cena za přenesení čísla účtovaná mezi mobilními operátory je **22 €** (podle průměrného ročního kurzu ČNB za rok 2006 to je 623 Kč a podle současného kurzu 586 Kč). V aktualizované zprávě ECC z roku 2005 je publikována průměrná cena za přenesení čísla účtovaná mezi mobilními operátory **12,80 €** (podle průměrného ročního kurzu ČNB za rok 2006 to je 362 Kč a podle současného kurzu 341 Kč).

K připomínce správního orgánu, že je třeba přihlédnout k tomu, aby tato cena ve výsledku nemohla odrazovat účastníky od využívání přenositelnosti telefonních čísel, správní orgán uvádí, že i kdyby se mobilní operátoři rozhodli plnou výši ceny za přenesení čísla 519 Kč či 418 Kč bez DPH účtovat přímo koncovým účastníkům, správní orgán nepředpokládá, že bude tato výše cen pro účastníky odrazující v porovnání s dvojnásobně vysokou cenou za přenesení čísla ve fixních sítích, nebo v porovnání s cenami jiných služeb nabízených mobilními operátory (například za změnu telefonního čísla společnost Vodafone účtuje účastníkovi 1 000 Kč bez DPH). Správní orgán dále konstatuje, že v současné době operátoři, kteří si již účtují velkoobchodní ceny za přenesení čísla, nepřenášejí tuto cenu na koncového účastníka, a to i s ohledem na konkurenční prostředí na maloobchodním trhu mobilních služeb. V případě nutnosti, tj. pokud by dotčená osoba sjednala ceny v rozporu s § 55 odst. 3, které by odrazovaly účastníky od využívání služby přenositelnosti čísel, správní orgán by mohl postupovat podle § 57 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích a uplatnit regulaci ceny za přenesení čísla pro účastníky vydáním rozhodnutí o ceně.

Správní orgán je toho názoru, že rozhodnutím sporného bodu týkajícího se ceny pominul důvod, pro který dodatek řešící přenositelnost telefonních čísel nemohl být sjednán dříve.

3. Ke sporu o finanční vyrovnání rozdílu mezi vzájemnými úhradami a cenami podle rozhodnutí zpětně od 15. ledna 2006, které si nárokuje společnost T-Mobile.

Tomuto požadavku společnosti T-Mobile není možno vyhovět, protože by se jednalo o vydání konstitutivního rozhodnutí správního orgánu s účinností ex tunc. Konstitutivní rozhodnutí, tedy rozhodnutí, které má zakládat či měnit práva a povinnosti, má ovšem určovat pro futuro, co je právem a co nikoli, co právem bylo. Charakteristická je tedy jeho působnost ex nunc.

Vypořádání jednotlivých připomínek správního orgánu II. stupně (vedených v rozhodnutí čj. 29 348/2006-603/II. vyř. ze dne 26. června 2007)

Správní orgán se vypořádává s námitkou správního orgánu II. stupně ohledně toho, že stanovená cena by měla odrážet pouze přírůstkové náklady spojené se zpracováním konkrétní objednávky. Správní orgán tedy v kalkulaci ponechal pouze oprávněné přírůstkové náklady a stanovil takovou cenu, která ve výsledku nemůže odrazovat účastníky od využívání přenositelnosti telefonních čísel.

Správní orgán II. stupně dále namítal, že správní orgán I. stupně dále pochybil v tom, že se zabýval pouze cenou za přenesení telefonního čísla ze sítě T-Mobile do sítě Vodafone a nikoli cenou, kterou obecně hradí přejímající operátor opouštěnému (tedy i cenou za přenesení telefonního čísla ze sítě Vodafone do sítě T-Mobile). Navíc se správní orgán I. měl vypořádat s otázkou reciprocit a reagovat na Rozsudek Soudního dvora č. C-438/04 ze dne 13. července 2006. Správní orgán se tedy v tomto rozhodnutí zabývá cenou za přenesení telefonního čísla v obou směrech, otázku reciprocit řeší velmi detailně a cenu stanovil v souladu s výše uvedeným Rozsudkem Soudního dvora.

Správní orgán II. stupně dále uvedl, že se správní orgán I. stupně vypořádal pouze s jedním sporným bodem (otázka ceny) a nikoli s tím druhým (zařazení popisu procesu přenesení čísla do nového článku 1.12 Přílohy B Smlouvy a s tím i souvisejících definic uvedených v článku 4 Dodatku č. 9). Správní orgán se proto nyní detailně zabýval i tímto druhým sporným bodem a návrh na zařazení popisu procesu přenesení čísla do nového článku 1.12 Přílohy B Smlouvy a s tím i souvisejících definic uvedených v článku 4 Dodatku č. 9 zamítl. Nevyhověl tak návrhu navrhovatele na stanovení povinnosti uzavřít Dodatek v navrženém znění – včetně znění sporného textu článku 1.12 Přílohy B Smlouvy a souvisejících definic v článku 4 Dodatku č. 9. Podle názoru správního orgánu uvedeného v předchozím textu odůvodnění je totiž proces přenesení čísla dostatečně popsán v opatření a pro případ, že by se účastníci sporu nedohodli jinak, správní orgán stanovil, že proces přenesení čísla bude upraven tak, jak je popsán v čl. 11 opatření ve znění pozdějších změn.

Podle námítky správního orgánu II. stupně bylo porušeno ustanovení § 68 odst. 3 správního řádu, jelikož předešlé rozhodnutí nebylo dostatečně odůvodněno, což jej činilo nepřezkoumatelným. Z tohoto důvodu správní orgán pečlivě vypořádává veškeré připomínky a všechny je velmi detailně popisuje v odůvodnění tak, aby každá jednotlivá část tohoto rozhodnutí byla jednoznačně přezkoumatelná.

Odůvodnění jednotlivých částí výroku

Jelikož správní orgán nemohl z výše uvedených důvodů přisvědčit celému textu dodatku (zákon o elektronických komunikacích ukládá správnímu orgánu povinnost rozhodovat pouze o sporných bodech) tak, jak ho společnost Vodafone předložila ve svém návrhu, rozhodl správní orgán tak, jak je výše uvedeno v části I. výroku rozhodnutí.

Jelikož správní orgán nemohl z výše uvedených důvodů přisvědčit celému textu dodatku (zákon o elektronických komunikacích ukládá správnímu orgánu povinnost rozhodovat pouze o sporných bodech) tak, jak ho společnost T-Mobile předložila ve svém návrhu, rozhodl správní orgán tak, jak je výše uvedeno v části II. výroku rozhodnutí.

Na základě výše uvedené kalkulace a popsané metodiky výpočtu, bera v úvahu nadbytečnost zařazení popisu jednotlivých procesů na přenesení čísla do nového článku 1.12 Přílohy B Smlouvy a s tím i souvisejících definic uvedených v článku 4 Dodatku č. 9, maje na paměti, že pokud se strany nedohodnou jinak, bude proces přenesení čísla upraven tak, jak je popsán v čl. 11 opatření ve znění pozdějších změn, správní orgán rozhodl tak, jak je výše uvedeno v části III. výroku rozhodnutí.

Jelikož právo nemůže působit zpětně, správní orgán nemohl přisvědčit požadavku společnosti T-Mobile a proto rozhodl tak, jak je výše uvedeno v části IV. výroku rozhodnutí.

Jelikož oba účastníci řízení přenositelnost telefonních čísel již realizují a nebudou tedy nutné velké zásahy do jejich příslušných systémů v souvislosti s plněním povinnosti uložené v části III. výroku rozhodnutí, dospěl správní orgán k závěru, že lhůta 30 (třiceti) dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí je doba dostatečně dlouhá k implementaci tohoto rozhodnutí, a proto správní orgán rozhodl tak, jak je výše uvedeno v části V. výroku rozhodnutí.

Žádný z účastníků neměl ve věci plný úspěch, ani nevznesl nárok na náhradu nákladů řízení, proto správní orgán rozhodl tak, jak je uvedeno v části VI. výroku rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze ve lhůtě 15 dnů ode dne nabytí právní moci podat rozklad k Radě Českého telekomunikačního úřadu prostřednictvím předsedy Rady Českého telekomunikačního úřadu, a to na adresu Český telekomunikační úřad, poštovní příhrádka 02, 225 02 Praha 025. Rozklad je třeba podat v počtu dvou stejnopisů.

PhDr. Pavel Dvořák, CSc.
předseda Rady
Českého telekomunikačního úřadu